

Vindecarea bolilor!

Moto:

„Eu Sunt Iehova, care te vindec”
- Exod 15:26, Sfânta Scriptură 1874.

„El, care-ți iartă toate nelegiuirile tale, care-ți vindecă toate bolile tale” - Psalmi 103:3, SCC.

„Nici un locuitor nu zice: „Sunt bolnav!”
Isaia 33:24, GBV 1989.

„Iesus Christos te vindecă” – Fapte 9:34, SCC.

NOTĂ:

Dacă nu este nici o siglă, citatele sunt luate din Biblia Cornilescu sau din Biblia Cornilescu revizuită.

Prescurtarea î.Ch. înseamnă: înainte de Christos, iar d.Ch. înseamnă: după Christos.

Siglele altor traduceri la care se face referire în acest material:

SS 1874 = Sfânta Scriptură de la 1874.

GBV = Biblia editată de Gute Botschaft Verlag.

NW = Traducerea Lumii noi a Sfințelor Scripturi.

NTR = Noua Traducere românească.

SCC = Scripturile Calea Creștină.

Calea Creștină

2018 – Arad

caleacrestina.ro@gmail.com

www.CaleaCrestina.ro

Introducere:

Cine nu a fost niciodată bolnav? Cine nu a gustat niciodată cupa durerii și a suferinței? Cine nu s-a frământat pentru a găsi soluția vindecătoare la boala lui?

Însă cunoscând corect cauzele bolilor, precum și calea de vindecare, vom putea umbla în voința lui Dumnezeu, și astfel nu vom suferi din neștiință; ci, prin cunoștință divină și prin credință vom fi înarmați și eficienți în a trăi o viață plăcută lui Dumnezeu în Christos.

Această carte este o carte de studiu ce poate fi studiată ca adunare sau individual.

Cuprins:

Titlul Capitolului:	Pagina:
1. Bolile și medicina	3
2. Bolile menționate în Biblie și medicina prin legea divină	8
3. Bazele pentru vindecarea divină	14
4. Vindecările prezentate în Scripturi	20
5. Tipuri și metode de vindecare	26
6. Vindecările divine!	32
7. Vindecări prin darurile vindecărilor	38
8. Învățăături și parctici greșite cu privire la vindecări	42
9. Vindecări în Regatul lui Dumnezeu	50
10. Ce poți face când ești bolnav?	55

1. Bolile și medicina

1) Care sunt cauzele bolilor?

Este normal ca înainte de a vorbi de vindecări, mai întâi să vorbim puțin de boli și de cauzele lor. 1) În primul rând trebuie spus că boala este un efect al păcatului introdus în lume de Adam și Eva, și pe care l-au moștenit toți oamenii (Romani 5:12; Matei 9:1-5). 2) Dar boala poate fi și o consecință a păcatului făcut de noi, când nu ne-am înfrânat, deci nu doar a păcatului moștenit, căci neascultarea de legea lui Dumnezeu are și efecte fizice dezastruoase (Galateni 6:8).

Un mod de viață păcătos sau nesănătos, necumpătat, duce tot la boală (Proverbe 23:29-32; 25:16), și el este o formă de păcătuire împotriva corpului nostru (comp. cu Efeseni 5:29). 3) Boala poate fi o consecință a păcatului părinților, o pedeapsă pentru păcatul lor, ca și în cazul copilului lui David pentru păcatul lui (2Samuel 12:15).

Anumite tipuri de demonii sălășuiesc în oameni pe timpul a trei sau patru generații, de aceea Dumnezeu pedepsește păcatul până la a trei sau a patra generație, pentru a scoate acel tip de demon care se folosește de o slăbiciune, iar pedeapsa are ca rol, eliminarea acelei poftă sau păcat din viața omului, ca demonii să nu perpetueze în generația de copii următoare (Exod 20:5; 34:7; Numeri 14:18). 4) De asemenea, bolile sunt și efectul atacurilor lui satan și a demonilor (Iov cap.1,2; Luca 4:40,41; 13:11-16).

Unele accidente din cauza neatenției, sau a unei pasiuni greșite sunt tot atacuri demonice.

Dumnezeu, îngăduie bolile, însă uneori din cauza neascultării El a pedepsit uneori cu diferite boli pe oameni (Exod 9:8-10; Deuteronom 28:35; 1Corinteni 11:29,30; Apocalipsa 2:20-23).

2) Câte tipuri de boli fizice există conform Bibliei?

Chiar dacă în Biblie se prezintă zeci de feluri de boli, după cum și există multe maladii, totuși toate acestea se împarte din punct de vedere spiritual în trei categorii, ca cauză spirituală!

Astfel, conform Scripturii, există trei tipuri de boli: 1) Boala ca pedeapsă de păcate (Evrei 12:5-12; 1Corinteni 11:30; Apocalipsa 2:22). 2) Boala ca atac al satanei sau al demonilor (Iov cap. 1,2; Filipeni 2:25-27). 3) Boala ca țepuș (2Corinteni 12:1-10; 2Timotei 5:23).

3) Ce este boala ca pedeapsă pentru păcat?

Boala ca pedeapsă pentru păcate descrisă în Evrei 12:5-12; 1Corinteni 11:30; Apocalipsa 2:22, este o pedeapsă din partea lui Dumnezeu care permite ca demonii să ne îmbolnăvească, retrăgând ocrotirea divină.

Astfel în cazul neascultării de Dumnezeu, suntem pedepsiți cu anumite boli, prin faptul că îngăduie ca anumite spirite necurate să ne lovească ca pedeapsă pentru nelegiuirea noastră, și fi psihic, fie fizic anumite mădulare sau procese din corp să nu mai funcționeze bine, și imunitatea din corp să scadă astfel ca o parte a corpului nostru se îmbolnăvește.

Neascultarea atrage blestemul care uneori se manifestă prin boală (Deuteronom 28:16-28).

Noi imediat trebuie să Îl întrebăm pe Dumnezeu: de suntem bolnavi, care este cauza? După ce aflăm că cauza este un păcat care l-am făcut, imediat trebuie să ne căim la Dumnezeu, să ne cerem iertare și să nu mai facem acel păcat.

Putem fi vindecați de Dumnezeu: imediat, sau ni se va stabili o perioadă de timp, cât va ține durerea (boala) pentru neascultarea noastră, apoi vom fi vindecați și restabiliți spiritual adică iertați de Dumnezeu (Numeri 12:9-15).

Bolile ca pedeapsă țin atât cât este decretată pedeapsa.

Dacă nu primim vindecare în urma căinței, și Dumnezeu nu ne dă răspuns, trebuie să apelăm la bătrânii adunării, ca pe baza mărturisirii noastre a păcatului, ei să se roage pentru noi și să ne ungă cu untdelemn în Numele Domnului Iesus pentru a primi vindecarea (Iacob 5:14-17).

4) Ce este boala ca atac al satanei?

Boala ca atac al satanei sau al demonilor, descrisă în cartea Iov și în Filipeni 2:25-27, este o boală ca urmare a unui atac al satanei sau a unor demoni, motivul atacului este că satan ne cere să ne încerce!

În anumite ocazii, Satan ne poate cere să ne cearnă ca pe grâu (Luca 22:31), să ne încerce printr-o boală, suferință fizică, ca să vadă dacă suntem credincioși lui Dumnezeu.

Vedem în Biblie cazul: Iov, descris în cartea Iov, în care Satan l-a acuzat pe Iov că el ascultă de Dumnezeu deoarece Acesta l-a ocrotit și binecuvântat. Și a cerut ca Iov să fie lovit și atunci satan a spus că Iov se va lepăda de Dumnezeu, ba chiar îl va blestema (Iov 1:9-11; 2:1-6).

Știm ce s-a întâmplat, satan l-a lovit pe Iov cu o boală rea, **“cu bube**

rele, din tălpi până în creștet” (Iov 2:7). Și Iov a suferit o perioadă de timp în care a fost încercată credințioșia lui Iov, și până la urmă devedindu-se credincios, Dumnezeu l-a vindecat și înălțat pe Iov (Iov cap. 42).

Vedem un alt caz în Scripturile Creștine, pe Epafrodit, fratele lucrător împreună cu apostolul Pavel, lovit de spiritul morții, căci el a **“fost bolnav, aproape de moarte”**, prin acesta satan a testat credința filipenilor care au fost mârniți din această cauză, însă nu au căzut din credință și de aceea, Dumnezeu l-a vindecat pe Epafrodit (Filipeni 2:25-28).

Când suntem bolnavi și aflăm prin înștiințare divină că este un atac al satanei sau al unor demoni, noi trebuie să ne dovedim credințioși și răbdători până când Dumnezeu ne va izbăvi de atac și de boală ca pe Iov sau pe Epafrodit. Astfel să nu cârtim, murmurăm, ci să avem credință și îndelungă răbdare (Evrei 6:12).

Bolile din cauze demonice se pot vindeca, Domnul Iesus a vindecat pe mulți prin punerea mâinilor, care erau bolnavi deoarece au fost atacați de demoni, căci din mulțimile de oameni tămăduiți de El, ieșeau demoni (Luca 4.40-41).

5) Ce este boala ca țepuș?

Boala ca țepuș, descrisă în 2Corinteni 12:1-10; 2Timotei 5:23, este boala în care suntem loviți de anumite spirite într-un organ al corpului, care se îmbolnăvește de o boală cronică care nu se poate vindeca. Această boală are ca scop a ține omul în anumite limite, i se pune prin boală anumite frâne ca să nu depășească un anumit hotar. Boala ca țepuș, ține toată viața, cu scop de smerire sau de înfrânare (2Corinteni 12:1-10).

Ele vor fi vindecate doar la venirea Domnului (1Corinteni 15:51-54).

În anumite cazuri Domnul poate permite o ameliorare sau anumite căi de a face țepușul mai ușor.

În Biblie avem două cazuri clare de boli ca țepuș, boala de ochi a apostolului Pavel și boala de stomac a apostolului Timotei.

Biblia ne relatează prima oară când Pavel a fost bolnav cu ochii:

Fapte 9:3-6: **„În timp ce era pe drum și se apropia de Damasc, a strălucit deodată împrejurul lui o lumină din cer. El a căzut la pământ și a auzit un glas care-i zicea: Saul, Saul, de ce Mă persecuți? El a întreat: Cine ești, Doamne? Isus i-a răspuns: Eu sunt Isus, Cel pe Care tu Îl persecuți! Ridică-te, intră în cetate și ți se va spune ce trebuie să faci! Bărbații care-l însoțeau în călătorie s-au oprit amuțiți; auzeau într-adevăr glasul, dar nu**

vedeau pe nimeni. Saul s-a sculat de la pământ și, măcar că ochii îi erau deschiși, nu vedea nimic".

După ce Domnul prin Anania l-a vindecat de bolala de ochi (Fapte 9:17,18), după câți-va ani, pentru a fi ținut în parametrii smereniei, și a nu cădea în păcatul mândriei datorită dezvăluirilor despre al treilea cer primite de Pavel, Dumnezeu a trimis un sol al satanei care să îl țină pe Pavel smerit, având din nou probleme cu vederea (2Corinteni 12:1-10).

Căci ulterior el personal își descrie problemele lui fizice în Galateni 4:15, unde se spune: „**Așadar, unde este acea fericire a voastră? Vă mărturisesc că, dacă ați fi putut, v-ați fi scos până și ochii și mi i-ați fi dat!**”. Iar în Galateni 6:11: „**Vedeți cu ce litere mari v-am scris chiar cu mâna mea!**”

Apostolul Pavel, foarte timpuriu a primit acest țepuș, cu paisprezece ani înainte de a le scrie a doua epistolă corintenilor, căci el declară: „**Cunosc un om în Cristos, care, acum paisprezece ani...a fost răpit în al treilea cer**”.

Prin urmare el avea probleme cu vederea chiar atunci când se afla în fața sinedriului după cum relatează prin inspirație Luca, când ne istorisește: „**Chiar din Atunci Pavel i-a zis: Te va bate Dumnezeu, perete văruit! Tu zezi ca să mă judeci după Lege și poruncești să mă lovească, încalcând astfel Legea?! Cei care stăteau lângă el i-au zis: Îl insultă pe marele preot al lui Dumnezeu? Pavel le-a răspuns: N-am știut, fraților, că este marele preot; căci este scris: „Să nu-l vorbești de rău pe conducătorul poporului tău!” - Fapte 23:3-5. Iată Pavel nu l-a recunoscut pe marele preot pentru că nu vedea bine.**

Dar mai gravă decât orbirea fizică, este orbirea spirituală, Domnul afirmă: „**Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată, pentru ca cei ce nu văd, să vadă, iar cei ce văd, să devină orbi. Unii dintre fariseii care erau cu El, când au auzit acestea, I-au zis: Doar nu suntem și noi orbi?! Isus le-a răspuns: Dacă ați fi orbi, n-ați avea păcat; dar acum, pentru că ziceți: „Vedem!”, păcatul vostru rămâne!**” - Ioan 9:39-41.

Vedenia sau viziunea cu al treilea cer, a dus ca să primească un sol al satanei, adică la orbirea fizică, ca să nu se îngâmfă. Unii au fost orbi spirituali (ca fariseii), chiar dacă ei au văzut fizic, alții au văzut spiritual ca și Pavel, dar pentru a-i ține smeriți, ei nu au mai văzut bine fizic.

Să vedem mai departe cazul: Timotei!

În 1Timotei 5:23, SCC, este relatată boala lui Timotei: “**Nu bea**

numai apă; ci întrebuințează puțin vin, din cauza stomacului și a deselor tale îmbolnăviri". Tânărul apostol Timotei aveau o boală cronică de stomac care nu se vindeca nu din cauză că nu avea credință cum interpretează unii, căci el este descris ca având o credință neprefăcută (2Timotei 1:5), nici din cauza că darurile au încetat, ele nu vor înceta până la arătarea Domnului (1Corinteni 1:7). Ci din cauză că aceasta boală a lui Timotei era un țepuș cu scopul ca să îi înfrâneze pasiunea greșită pe care o avea, chiar în lucrare, în muștrare și în rânduirea bătrânilor, de aceea Pavel îi dă sfaturi ca să lucreze cu înfrânare (vezi: 1Timotei 5:19-23).

Dumnezeu poate îngădui anumite tratamente ce ameliorează sau face mai suportabil țepușul, ca și în cazul lui Timotei unde Pavel prin Spiritul îi dă un remediu parțial spunându-i să întrebuințeze și puțin vin pentru boala lui de stomac.

Mai departe vom vedea bolile fizice descrise în Biblie.

Întrebări de verificare:

- 1) Care sunt cuzele bolilor?
- 2) Câte tipuri de boli fizice există conform Bibliei?
- 3) Ce este boala ca pedeapsă pentru păcat?
- 4) Ce este boala ca atac al satanei?
- 5) Ce este boala ca țepuș?

Text de învățat pe de rost: 1Timotei 5:23.

2. Bolile menționate în Biblie și medicina prin legea divină

1) Ce boli fizice sunt menționate în Biblie?

Muțenia (Ezechiel 33:22; vezi și Luca 1:22); apoplexia (1Samuel 25:37,38; posibil și 2Samuel 6:7; Fapte 5:5-10); uscarea și afectarea unor organe a corpului probabil ca rezultat a unei boli venerice (Geneza 29:17; Zaharia 11:17); anumite tipuri de cancer (2Împărați 20:1; 2Cronici 21:18,19); dizenteria sau putrezirea măruntaielor (2Cronici 21:15-19; vezi și Fapte 28:8); epilepsia (Marcu 9:17-29); febra (Levetic 26:16; Deuteronomul 28:22; Luca 4:38; Ioan 4:46-54); bube sub formă de bășici, furunculii (Exod 9:9; Iov 2:7; 2Împărați 20:7); gangrenă (Deuteronom 28:22; 2Timotei 2:17); boală cu dureri la picioare, probabil gută (2Cronici 16:12,13); ascită sau hidropizie (Luca 14:1-4); insolajie (2Împărați 4:18-20); lepră (Levetic 13,14; 2Împărați 7:3-10); malformațiile atât la oameni cât și la animale (Levetic 21:16-24; Exod 12:5); orbirea, fie orbirea progresivă cauzată de bătrânețe (Geneza 27:1; 48:10; 1Samuel 4:15; Ecleeziast 12:3), fie orbirea bruscă (Geneza 19:11; Fapte 9:8; 13:6-11; 2Împărați 6:18), sau orbirea cronică (Ioan 9:1-41); paralizia (Marcu 2:1-12; Fapte 8:7; 9:33,34); plăgile sau urgiile lui Dumnezeu sub forma unor epidemii care cazau repede moartea, în unele cazuri ciumă (Numeri 11:33; 14:37; 16:46,47; Exod 9:15; 2Samuel 24:15); crize cardiace (Geneza 45:26; 1Samuel 4:18); șchiopătarea, fie când un picior este mai scurt ca altul, fie când un picior este ciung (Matei 15:30,31; Fapte 3:2-11; Isaia 35:6); infecție la plămâni, tuberculoză (Deuteronom 28:22); tulburări endocrine, rezultând pitici (Levetic 21:20), sau uriași (1Samuel 17:4); tulburări menstruale (Levetic 15:25; Luca 8:43-48); tulburări mintale și nervoase (1Samuel 16:14-23; Daniel 4:33); infecții ale pielii (Levetic 21:20); boli parazitare, viermi (Isaia 14:11; 51:8; Fapte 12:23); plăgi deschise (2 Împărați 8:29; 2 Cronici 22:6); slăbiciune, leșin (Daniel 8:27); scăderea tensiunii arteriale (1Împărați 1:1), etc.

Pe lângă remediile fizice prin medici (2Cronici 26:12; Marcu 5:26), oamenii căutau și printr-un mod supranatural tămăduirea, ca acei bolnavi ce așteptau vindecarea lângă scăldătoarea Betesda (Ioan 5:1-7), pentru a fi vindecați în mod miraculos.

2) Care sunt termenii din Biblie pentru boli și ce semnificați au?

În limba ebraică în care au fost scrise Scripturile ebraice, apare cuvântul: “wā-ḥo-lā-yim”, pentru boală, boală grea, molimă (vezi:

Deuteronom 7:15; 28:59,61; Isaia 53:4; 2Cronici 16:12; 21:5), tot pentru boală pare și cuvântul: **“ḥā·lāh”** (1Regi 14:1; 15:23; 17:17; 2Regi 13:14; 20:1; 12), și **“ḥā·lā·yōw”** (Psalmul 41:3; Ecleziast 5:17).

Mai există și termenul: **“machluy”**, cu sensul de: boală, suferință (2Cronici 24:25), cât și **„dā·wāh”**, boală, slăbiciune, moliciune, (Plângerile lui Ieremia 1:13).

În limba greacă în care a fost scris Scripturile Creștine, pentru boli se folosește cuvinte diferite, ca de pildă: **„nosos”** sau **„nosema”** pentru boli în general (**“orice boală”** - Matei 4:23,24; Ioan 5:4).

Un alt cuvânt este, **„malakia”** care se referă la vreo infirmitate, neputință sau boală lungă, cronică sau de bătrânețe (**„orice neputință”** - Matei 4:23; 9:35).

Un alt cuvânt folosit este **„astheneia”** (Ioan 5:5), și apare des și în Septuaginta și înseamnă lipsă de putere, slăbiciune, epuizare, (de aici în ziua de astăzi boala cunoscută sub numele de „astenție”), dar apare și când este vorba de atacuri demonice care duc la anumite neputințe în corp ale oamenilor (Luca 13:11,12).

Un alt cuvânt este **„kamno”** (Iacob 5:15) care se referă la a fi fără dispoziție, obosit, epuizat, într-o stare de leșin.

3) Care sunt termenii pentru vindecare și care este înțelesul lor?

În limba ebraică în care s-a scris Scripturile ebraice (vechiul testament), pentru cuvântul vindecare, există termenii: **“rapha”** (Geneza 20:17; 50:2; Exod 15:26; Levetic 13:37; 1Samuel 6:3; Psalmul 41:4; 60:2; 103:3; 107:20; Osea 6:1, etc.).

În Scripturile Creștine, în limba greacă este: **“therapeuó”**: vindecare, tămăduire (Matei 12:10; Marcu 6:5; Luca 6:7; 9:6; etc.), la fel: **“etherapeusen”**, are sensul de vindecat (Matei 4:24; 8:16; 12:15; Marcu 1.34; 2:10; Luca 7:21; 13:14, etc.) sau **„iathē”** (Matei 8:13; 15:28; Luca 8:47; 17:15; Evrei 12:13).

Precum și termenul: **„iaseos”** (Fapte 4:22), care are sensul de: vindecare, proces al vindecării, rezultatul vindecării.

Precum și **„iamatōn”**, cu referire la darurile vindecărilor (1Corinteni 12:9,28,30), are sensul de vindecare, tămăduire, remediu.

4) Descria Biblia și boli sufletești, spirituale?

De pildă, bolile sau tulburarea inimii din dragoste ca în cazul tinerei din Cântarea Cântărilor care era bolnavă de dragoste pentru iubitul ei (Cântarea cântărilor 2:5; 5:8); sau ca în cazul lui Amnon care era chinuit de pasiune greșită pentru soră-sa Tamar (2 Samuel 13:2). Sau

din cauza întristării inimii ca Neemia (Neemia 2:2); sau ca David și Ieremia care erau copleșiți de apăsare și întristare (Psalmul 38:6; 69:20; Plângeri 1:22), despre boli sufletești se vorbește și în Isaia 1:5; 10:18. Sau în Scripturile Creștine: Pavel a fost de multe ori apăsător și întristat, cât și Epafrodit și alți discipoli (2Corinteni 1:8; Filipeni 2:26).

Cuvântul lui Dumnezeu face referire și la bolile spirituale (Luca 4:18; Efeseni 2:1; 4:17-19; 1Timotei 6:5; Tit 1:10-16;), care vin din cauza păcatului și neascultării sau a unei proaste părtașii cu Dumnezeu (Evrei 12:13; Apocalipsa 3:18). Astfel toții oamenii au nevoie de vindecare spirituală: „**Deorece toți au păcătuit, și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu.**” (Romani 3:23, SCC).

5) Ce frământare și ce soluții aveau oamenii din vechime la boli?

Chiar din antichitate, oameni au căutat prin căi naturale, tot felul de leacuri, remedii și tratamente pentru boli, astfel găsim următoarele relatări despre medicina și medici de atunci.

În vremurile antice, medicamentele erau extrase din minerale, substanțe animale, substanțe vegetale, din vin, undelemn, etc.

Astfel Biblia vorbește de balsamul din Galaad care era o excreție aromatică a unui arbore sau a unei forme de tămâie ca un remediu pentru răni (Ieremia 8:22), de asemenea se mai foloseau la răni ungerea cu undelemn și vin (Luca 10:34). În plus, se știa că vinul amestecat cu smirnă ușurează durerea (Marcu 15:23), un anumit tip de alifie aduce vindecare la ochi (Apocalipsa 3:18).

În Geneza 30:14, se vorbește de o plantă despre care se credea că are proprietatea de a vindeca pe femei de sterilitate, iar în Geneza 50:2, Biblia descrie doctori ce se ocupau cu îmbălsămatul cadavrelor.

Existau medici care își practicau meseria așa cum știau într-un mod primitiv, uneori fără rezultate bune, ba chiar bolnavul se făcea mai rău. Vedem medicii din timpul lui Iosif, sau al lui Asa care era bolnav de picioare (2 Cronici 16:12), sau ca medicii ce au încercat să o vindece pe femeia cu scurgere, dar care i-au făcut mai rău (Luca 8:43).

6) Descrieți sfaturile divine pentru sănătatea omului?

Dumnezeu a văzut frământarea omului pentru o viață sănătoasă și a rânduit legi prin Moise poporului Său pentru o igienă corespunzătoare.

Dacă, de exemplu, un israelit prezenta vreo leziune a pielii, de origine leproasă, el era pus în carantină, izolat de restul comunității

ca să nu contamineze și pe alții (Levitic 13:46). Chiar și hainele contaminate trebuiau arse (Levitic 13:52). Acestea sînt mijloace eficiente pentru prevenirea unei epidemii.

O altă lege importantă viza dejecțiile umane, care trebuiau îngropate în afara taberei (Deuteronom 23:12, 13). Această lege fără îndoială că i-a scutit de multe boli pe israeliți. În zilele noastre excrementele umane care nu sînt înlăturate în mod corect crează, în anumite țări, grave probleme sanitare. Prin urmare, simpla respectare a acestei legi consemnată în Biblie în urmă cu mai multe mii de ani ar aduce populației în cauză o sănătate mai bună.

Dacă hainele sau vasele veneau în contact cu cadavrul vreunui animal (mort din pricina vreunei boli), trebuia să fie spălate înainte de întrebuințare sau chiar distruse (Levitic 11:27, 28, 32, 33). Preoții israeliți trebuia să se spele înainte de a intra în serviciu la altar și astfel să ia inițiativa în privința igienei (Exod 30:18–21).

7) Ce sfaturi au dat oamenii din antichitate la diferite boli?

În cursul secolelor, ignoranța în domeniul sănătății a fost foarte profundă. De pildă, un medic a făcut următoarea observație: „*Mulți oameni cred încă în numeroase superstiții: de exemplu, o castană purtată în buzunar ne ferește de reumatism; dacă atingem cu mîna o broască rîioasă facem negi; dacă purtăm un fular roșu în jurul gîtului ne vindecăm de roșu în gît*“, etc. Însă acest medic a adăugat: „*În Biblie nu se găsesc afirmații de felul acesta. Acest fapt în sine este remarcabil*“. (**The Physician Examines the Bible** de C. Raimer Smith p.354).

Tot atît de remarcabil este și rezultatul unei comparații între ceea ce spune Biblia cu privire la sănătate și tratamentele hazardate care erau utilizate în antichitate. Spre exemplu, un document numit **Papyrusul Ebers**, care conține informații medicale din Egiptul antic, recomandă utilizarea de excremente umane pentru a trata diverse afecțiuni. Pentru leziunile încă nevindecate după căderea crustei, documentul recomandă aplicarea unei cataplasme dintr-un amestec de excremente umane cu lapte proaspăt. Și iată un remediu pentru extragerea unei așchii: „*Sînge de rîme, prăjit și pisat în ulei; o cîrțiță, omorîtă, prăjită și zdrobită în ulei; balebă de asin amestecată cu lapte proaspăt. Se va aplica pe rana deschisă*“. (**The Papyrus Ebers** de C.P. Bryan, p.73, 91,92).

Astăzi se știe bine că aplicarea unui asemenea tratament ar putea cauza o infecție gravă.

8) Dar ce recomandă legea lui Dumnezeu?

Ce spune Biblia despre excremente? Iată ce: „**Iar printre uneltele tale să ai o lopată și, când te duci acolo să-ți faci nevoile, să sapi cu ea o groapă și să-ți acoperi excrementele**“ (Deuteronom 23:13, NW). Așadar Biblia, departe de a recomanda utilizarea excrementelor ca tratament medical, poruncește, dimpotrivă, ca ele să fie înlăturate în mod igienic. A trebuit să ajungem în secolul al douăzecilea ca să recunoaștem în general primejdia la care ne expunem lăsînd excrementele la discreția muștelor. Faptul acesta a favorizat răspîndirea bolilor grave, transmise prin aceste insecte, și moartea multor oameni. Și totuși, exista un remediu foarte simplu, pe care Biblia l-a recomandat cu mult timp în urmă, cu cca. 3500 de ani în urmă. Pe când, chiar în secolul XIX d.Ch., personalul medical trecea din sala de disecții direct în maternitate, pentru a le examina pe femeile gata să nască și făcea lucrul acesta chiar fără o prealabilă spălare a mîinilor. Se transmiteau astfel infecții de la cadavre la pacienți care se aflau în viață, provocînd, în consecință, noi decese. Chiar și după ce a fost demonstrată importanța spălării mîinilor, mulți medici nu s-au arătat dispuși să aplice cu promptitudine aceste măsuri profilactice. Fără îndoială că, fără să-și dea seama, ei respingeau înțelepciunea Bibliei, căci, în legea pe care le-a dat-o israeliților, Dumnezeu decretase că oricine atîngea un cadavru uman devenea necurat și trebuia să-și spele atît corpul cît și veșmintele (Numeri 19:11–22).

9) Există sfaturi în Scripturi și pentru sănătatea psihică și vindecarea în alte domenii?

Înaltele norme de igienă stabilite de Biblie vizau chiar și sănătatea mintală. Conform unui proverb biblic: „**O inimă sănătoasă este: viața cărnii, dar gelozia: putrezirea oaselor**“ (Proverbe 14:30, SCC). Cercetările medicale întreprinse în ultimii ani au demonstrat că există efectiv un raport între sănătatea fizică și cea psihică. Doctor C. B. Thomas de la Universitatea Johns Hopkins a urmărit peste o mie de absolvenți într-o perioadă de 16 ani pentru a stabili o relație între profilul lor psihologic și rezistența lor la boli. Ea a făcut următoarea constatare: Absolvenții cei mai expuși bolilor erau aceia care reacționau cu furie la stres și care erau nervoși.

Știința modernă a descoperit că viața psihică și emoțiile au o mare influență asupra sănătății. O enciclopedie declară: „*Din 1940 încoace a devenit din ce în ce mai evident că funcțiunile fiziologice ale organelor și sistemele organice sînt foarte strîns asociate cu*

viața psihică a individului și că aceasta poate chiar să provoace modificări la nivelul țesuturilor organice“ (Encyclopedia Americană vol. 18, p.528).

Însă această strânsă relație între viața psihică și sănătate a fost arătată în Biblie cu mult timp înainte (vezi: Proverbe 14:30; 17:22).

Vindecarea în Biblie nu se referă numai la tămăduirea de bolile fizice ale oamenilor, ci Biblia folosește cuvântul <vindecare> referindu-se la vindecarea sau purificarea (regenerarea) unui teren agricol, a unor ape și izvoare rele sau poluate (Ezechiel 47:8,9; 2Împărați 2:19-22; 2Cronici 7:14); a unei case cu pete de lepră, (Levetic 14:48); a unui popor ca stare de spirit (Ieremia 8:15; 14:19); a unei inimi zdrobite (Isaia 61:1; Luca 4:18), etc.

10) Pe cine a rânduit Dumnezeu în poporul Lui în domeniul sănătății?

Pe lângă legi, Dumnezeu a rânduit prin Moise, preoții din linia lui Aron, care pe lângă misiunea spirituală, aveau unele însărcinări pe linie medicală, astfel cartea Levetic descrie 7 forme de purificare rituală care aveau și o implicație medicală. Aceste forme de curățire se ocupau cu: urmările nașterii (Levetic 12); cu infecțiile pielii, adică lepra la oameni, râia și arsurile de pe piele (Levetic 13,14); cu bolile venerice (Levetic 15:12-15); cu activitatea sexuală a bărbatului (Levetic 15:16-18); cu raporturile sexuale (Levetic 15:18); cu menstruația (Levetic 15:19-30); și cu cadavrele (Levetic 21:1-3).

Înainte de a trece în revistă vindecările miraculoase din Scripturi, înainte să prezentăm pe scurt bazele pentru vindecarea divină, despre care dă mărturie Cuvântul lui Dumnezeu.

Întrebări de verificare:

- 1) Ce boli fizice sunt menționate în Biblie?
 - 2) Care sunt termenii din Biblie pentru boli și ce semnificați au?
 - 3) Care sunt termenii pentru vindecare și care este înțelesul lor?
 - 4) Descria Biblia și boli sufletești, spirituale?
 - 5) Ce frământare și ce soluții aveau oamenii din vechime la boli?
 - 6) Descrieți sfaturile divine pentru sănătatea omului?
 - 7) Ce sfaturi au dat oamenii din antichitate la diferite boli în contrast cu cele biblice?
 - 8) Există sfaturi în Scripturi și pentru sănătatea psihică și vindecarea în alte domenii?
 - 9) Pe cine a rânduit Dumnezeu în poporul Lui în domeniul sănătății?
- Text de învățat pe de rost: Proverbe 14:30.

3. Bazele pentru vindecarea divină

1) Cum este Dumnezeu în caracterul Lui?

Dumnezeu se descoperă și se arată ca fiind viață (1 Tesaloniceni 1:9; 1 Ioan 5:20), dragoste (1 Ioan 4:8), și pe baza faptului că El este viață, și din dragoste El vindecă, dă viață și învie (Deuteronom 32:39)!

În plus, este demn de știut, că Dumnezeu nu se schimbă (Iacob 1:17) și prin urmare, El poate da și în prezent: vindecare, eliberare, și chiar să învie din morți.

În Biblie găsim următoarele declarații despre: Iehova, Dumnezeul vindecărilor:

Deuteronom 32:39: „...**Eu dau viață...Eu tămăduiesc...**”

Ieremia 30:17: „**Dar te voi vindeca, și îți voi lega rănile, zice Domnul.**”

Ieremia 33:6: „**Iată, îi voi da vindecare și sănătate, îi voi vindeca, și le voi deschide un izvor bogat în pace și credincioșie.**”

Vezi și Iov 5:18; Isaia 19:22; 57:18,19; Osea 6:1; 11:3;14:4.

În concluzie, Biblia îl descrie pe Dumnezeu, ca fiind „**Iehova-rafa**” (Exod 15:26), Iehova care te vindecă, astfel Dumnezeu care este: „**Eu sunt**” (Exod 3:14), implică: „Eu te vindec” prin urmare noi nu avem dreptul să schimbăm în „Dumnezeu a vindecat” sau „Eu am fost”; ci, noi trebuie să-l cunoaștem așa pe Dumnezeu; și apoi să cerem vindecarea prin credință!

2) Care este baza sau temeiul unor păcătoși pentru vindecare?

Baza pentru vindecare a oamenilor păcătoși este: jertfa Domnului Iesus! Astfel, împăcarea oamenilor cu Dumnezeu implică că aceștia pot fi iertați prin sângele lui Iesus Christos, și ca efect al iertării de păcate, pot fi: vindecați și eliberați!

În Biblie vindecarea este efectul iertării față de păcat al lui Dumnezeu, astfel iertarea duce la vindecare, de aceea Psalmistul leagă iertarea de vindecare în Psalmul 103:3, SCC: “**El, care-ți iartă toate nelegiuirile tale, care-ți vindecă toate bolile tale**”.

Acest lucru reiese și din următoarele texte Biblice:

Isaia 53:4,5: „**Totuși, El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu, și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănile Lui Suntem tămăduiți.**”

Matei 8:16,17: „**Seara, au adus la Isus pe mulți îndrăciți. El, prin**

cuvântul Lui, a scos din ei duhurile necurate, și a tămăduit pe toți bolnavii, ca să se împlinescă ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice: „El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre.”

Observați că Domnul Iesus a luat asupra Lui la cruce nu doar păcatul nostru, dar și bolilele noastre care sunt un efect al păcatului!

Textul din Matei 8:16,17, este foarte clar arătând temeiul autorității lui Iesus de a vindeca și elibera de demoni, și anume jertfa Sa care urma să o de-a pentru întreaga omenire (Ioan 1:29).

3) Ce trebuie să credem noi din Cuvânt pentru a primi vindecarea?

Deci dacă noi credem că Iesus ne poate ierta **toate** păcatele și nelegiuirile noastre, deoarece Cuvântul ne spune că a fost zdrobit pentru fărădelegile noastre, nu trebuie să ne fie greu să credem și Cuvântul care spune: „**El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre.**”? El a putut ierta toate păcatele noastre, pentru că a fost pedepsit în locul nostru pentru ele!

Tot așa El poate vindeca toate bolile noastre, căci a fost pedepsit pentru ele, căci bolile sunt un efect al păcatului nostru! Atunci când Iesus a fost pe cruce, El a fost atacat de toate tipurile de spirite necurate ce sunt în spatele bolilor (Matei 8:14-17; Luca 13:11). Acest moment final, când a fost părăsit de Dumnezeu, deoarece toate păcatele și efectul lor au fost asupra Lui, dar și implicit toate tipurile de spirite necurate s-au năpustit asupra Lui, a fost momentul cel mai crucial și cel mai dureros de pe cruce, ducând în câteva secunde la moartea Lui (Marcu 15:34-37), ca preț de răscumpărare pentru omenire (Marcu 10:45), care este temeiul pentru vindecarea bolilor (1Petru 2:24).

Observați ce spune Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu: „**a tămăduit pe toți bolnavii, ca să se împlinescă ce fusese vestit prin proorocul Isaia**” și anume: „**El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre.**” Te vezi și pe tine cuprins aici în expresia: „**bolile noastre**”? Deci baza pentru vindecare este aceeași ca și cea pentru iertare, și atunci tot pe baza sângelui lui Christos, trebuie să ceri și vindecarea.

4) Care este o altă bază a vindecării?

O altă bază importantă a vindecării după sacrificiul Lui este serviciul Lui pentru oameni în cadrul căreia El a folosit prețul de răscumpărare pentru a vindeca!

Domnul Iesus Christos ca Fiu al lui Dumnezeu, după botezul Său a fost: Uns ca Rege (Evrei 1:9), Domn (Fapte 5:31), Mare Preot (Evrei 7:25-27), profet (Luca 24:19), și a primind aceste împuterniciri și servicii de la Dumnezeu, El a vindecat, a eliberat și a salvat.

Chiar dacă jertfa Sa nu a fost încă oferită lui Dumnezeu, Iesus a acționat pe temeiul unei jertfe care se va da, ca și în cazul botezului discipolilor Lui (comp. Ioan 4:1,2, cu I Ioan 5:6,8) și a cinei Domnești înainte de sacrificiu (Luca 22:19-21).

Dumnezeu a știut că Iesus va rămâne credincios până la capăt și a putut acționa pe acest temei!

De aceea, pe baza jertfei lui Iesus, El a fost uns și împuternicit să acționeze ca Rege în Israel (Marcu 15:12), ca Mare Preot (Evrei 4:15), Domn și Salvator (Fapte 5:31).

5) Cum descrie Biblia serviciul Domnului de vindecare?

Observați următoarele descrieri ale serviciului Său de vindecare ca om împuternicit de Dumnezeu, în timpul vieții pe pământ:

Luca 4:18,19, SCC: „**Un Spirit al lui Iehova este peste Mine; pentru că M-a uns ca să binevestesc săracilor, M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți cu inima, să predic captivilor eliberarea, și orbilor să vadă iarăși, să trimit în libertate pe cei apăsați, să predic un an favorabil al lui Iehova”.**

Fapte 10:38, SCC: „**Dumnezeu a uns pe Iesus Cel din Nazaret cu Spirit Sfânt și cu putere; care umbla făcând bine și vindecând pe toți cei asupriți de Diavolul, pentru că Dumnezeu era cu El**”.

Toată această lucrare nu a fost decât prefigurare a ceea ce va face El în Regatul lui Dumnezeu, când nu numai bolnavii din Israel se vor vindeca, ci toți bolnavii din întreaga lume (Apocalipsa 21:3-5), și se vor tămădui pentru totdeauna.

Toate aceste lucrări divine de vindecare și eliberare au fost posibile datorită jertfei sale care este fundamentul pentru vindecare și eliberare. Și sunt posibile și în prezent tot pe baza sacrificiului Fiului lui Dumnezeu!

Căci după înviere și înălțarea la cer, când a primit toată autoritatea în cer și pe pământ (Matei 28:18). El își continuă serviciul din cer, unde mijlocește pentru noi și servește în calitate de Mare Preot (Fapte 9:34; Evrei 7:25-28), prin această serviciu aducând iertarea, iar pe baza iertării, se primește vindecarea și eliberarea (comp. Matei 9:1-8, cu Evrei 4:14-16).

Așa cum a primit diferiți oameni prin lucrătorii Săi, care au vindecat în Numele lui Iesus (Fapte 3:6-8,16; 4:30), adică în locul Lui, fiind

ambasadori ai Lui (2Corinteni 5:18-20).

6) Poate fi vindecare fără iertare?

Odată ce bolile sunt efectul păcatelor, omul bolnav nu pot fi vindecat de o boală, dacă nu a primit cel puțin iertarea pentru păcatul care a dus la boală!

Astfel oamenii care sunt vindecați de o boală, chiar dacă nu sunt creștini care au harul de a fi iertați de toate păcatele în apa botezului (Fapte 2:38; 22:16; 1Ioan 5:6,8).

Totuși ei au harul de a fi iertați, însă nu de toate păcatele din viața lor; ci doar de păcatul care a dus la boala respectivă!

Găsim în Evanghelia următoarea relatare, în Matei 9:1-7, SCC: **“Și iată! I-au adus un paralytic zăcând pe pat; și văzând Iesus credința lor, a zis paralyticului: „îndrăznește, copile; păcatele tale sunt iertate!” Și iată! Unii dintre cărturari au zis în sine: Acesta hulește. Și văzând Iesus gândurile lor, a zis: „De ce gândiți rele în inimile voastre?” Pentru că ce este mai ușor, a zice: „Iertate sunt păcatele tale”; sau a zice: „scoală-te și umblă!” Dar, ca să știți că Fiul Omului are autoritate pe pământ să ierte păcate. Atunci zice paralyticului: „Scoală-te, ridică patul tău și mergi la casa ta!” Și sculându-se, s-a dus la casa lui”.**

Vedem că în învățătura Domnului, echivala iertarea cu vindecarea.

Astfel Domnul ca Mare Preot l-a iertat pe acel evreu de păcatele care au dus la paralyzie și astfel el s-a putut scula și umbla!

Astfel lucrătorii creștinii care lucrează în Numele lui Iesus, adică în locul Lui, cu autoritatea și puterea Lui (Fapte 4:7; 1Corinteni 5:4; 2Corinteni 5:20), ei pot ierta păcatele care au dus la aceea boală, pe baza autorității primite de lucrători (Matei 18:18; Ioan 20:21-23), și pe baza călăuzirii Domnului pe care dorim să-L manifestăm pe pământ! (Romani 8:9,14; Coloseni 3:10,11)¹.

Însă cel vindecat după vindecare, are responsabilitatea să nu mai repete păcatele, căci atunci mai multe spirite rele de boală ar veni și starea lui ar fi mai rea (Ioan 5:14).

7) De ce sunt mulți bolnavi?

În zilele noastre, mulți oameni sunt bolnavi deoarece au călcat

¹ În cazul celor excluși din adunare, este reversul medaliei, neiertarea păcatului lor, de lucrători și adunarea, toți adunați în Numele lui Iesus, duce ca cel exclus să primească o boală în corp, căci cel exclus este dat pe mâna satanei (vezi 1Corinteni 5:1-5).

Cuvântul lui Dumnezeu conștient sau inconștient, unii îl cunosc parțial, dar au omis sau ignorat anumite părți din Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu ne promite în Exod 15:26: „**El a zis: „Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului, Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu nici una din bolile cu care am lovit pe Egipteni; căci Eu Sunt Domnul („Iehova” SS 1874), care te vindecă.”**”

Astfel dacă noi ascultăm de poruncile și legile Lui, în cazul creștinilor, de legea Noului Legământ, atunci nu vom fi loviți de bolile cu care sunt loviți oamenii din lume. Egiptul reprezintă pentru noi lumea, și oamenii din lume suferă deoarece ei nu ascultă de legea divină, trăind în păcate ca: adulter, curvie, fumat, mânie, droguri, ranchiună, îngrijorare, îmbuibare de mâncare și băutură, etc.

De fapt, bolile sunt semnul blestemului și ale neascultării, iar sănătatea este semnul binecuvântării și ascultării de Dumnezeu (Deuteronom cap. 28).

Cuvântul: „**binecuvântare**”, este de fapt compus din două cuvinte: “**bine**” și “**cuvântare**”, adică a vorbi de bine! Când Dumnezeu ne vorbește de bine, El ne binecuvântă, în fața îngerilor și spiritelor, și atunci nouă ne va merge bine, chiar în domeniul sănătății.

În cazul în care suntem vorbiți de rău, ne va merge rău, aceasta este blestemul, astfel unii sunt blestemați fiind nelegiuți!

Dacă noi ascultăm de Dumnezeu, vom fi binecuvântați!

8) Care este o altă bază de vindecare?

Cuvântul este cea de a patra temelie, care ne asigură vindecarea!

Căci atât prin declarații directe cât și prin zeci de cazuri de vindecări relatate în Scripturi pe care le vom analiza în continuare, Cuvântul divin ne asigură că avem un Dumnezeu care vindecă și care își ține promisiunile.

De fapt, credința noastră trebuie să se bazeze pe cunoștința din Biblie despre boli și vindecare!

Credința noastră nu poate întrece cunoștința noastră din Cuvântul dezvăluit a lui Dumnezeu. Dacă vrei să fi vindecat, în primul rând, trebuie să știi ce învață Biblia despre vindecare, căci până nu cunoaștem voința lui Dumnezeu în această direcție credința noastră nu poate avea o bază solidă, căci credința vine prin Cuvântul lui Dumnezeu (Romani 10:17).

Teritoriul Cuvântului trebuie să fie teritoriul credinței noastre, nici mai mult, ca anumite secte extremiste carismatice, dar nici mai puțin,

ca cultele care nu mai cred în miracole!

Cuvântul lui Dumnezeu este sănătate pentru spirit (inimă), suflet (minte) și pentru corp (Proverbe 4:20-23)!

Cuvântul lui Dumnezeu este atât **temelia** credinței noastre (Romani 10:17), cât și **un temei de vindecare** (Ioan 5:39), promisiuni, pe baza căreia putem cere vindecarea (1Regi 2:22; 5:14; Psalmul 119:65), și **un mijloc de vindecare** (Psalmul 107:20; Matei 8:16).

Dar pe lângă toate acestea, Cuvântul este un mod de viață sănătos, și ne ghidează în viață, scăpându-ne de pericole, de asemenea, ca să trăim în armonie cu suflarea de viață și după voința lui Dumnezeu (Psalmul 119:105; 107:20).

În capitolul următor, o să vedem vindecările descrise în întreaga Biblie.

Întrebări de verificare:

- 1) Cum este Dumnezeu în caracterul Lui?
- 2) Care este baza sau temeiul unor păcătoși pentru vindecare?
- 3) Ce trebuie să credem noi din Cuvânt pentru a primi vindecarea?
- 4) Care este o altă bază a vindecării?
- 5) Cum descrie Biblia serviciul Domnului de vindecare?
- 6) Poate fi vindecare fără iertare?
- 7) Care este o altă bază de vindecare?

Text de învățat pe de rost: Psalmul 103:3.

4. Vindecările prezentate în Scripturi

1) Ce vindecări găsim în Scripturile Ebraice?

În Scripturile ebraice găsim lucrarea lui Dumnezeu de vindecare **prin îngerul lui Iehova:**

Vindecarea sterilității Sarei (Geneza 15:2-5; 18:11-14).

Vindecarea sterilității soției și roabelor lui Abimelec (Geneza 20:17).

Vindecarea sterilității Rahelei (Geneza 30:22).

Vindecarea de lepra a lui Miriam prin mijlocirea lui Moise (Numeri 12:1-15).

Vindecarea de sterilitate a mamei lui Samson (Judecători 13:2-25).

Vindecarea sirienilor de orbire (2Împărați 6:20).

Vindecarea lui Ezechiel de muțenie (Ezechiel 3:26,27).

Vindecarea lui Naaman de lepră (2Împărați 5:10-14).

În cazul vindecărilor de mușcăturile șerpilor a evreilor (Numeri 21:8,9), **Cel care a vindecat a fost Fiul lui Dumnezeu** reprezentat de șarpele de aramă (Ioan 3:14,15).

În cazul leprei de pe mâna lui Moise, și vindecarea ei în mod miraculos ca semn pentru Faraon (Exod 4:6,7) a fost **Spiritul de viață**.

Iar în cazul vindecării lui Ezechia de umflătură, a fost vindecat **de Dumnezeu prin Spiritul Sfânt** și prin turta de smochine (Isaia 38:1-22; 2Regi 20:1-8).

Dar să vedem în continuare vindecările consemnate în Scripturile Creștine.

2) Ce tipuri de vindecări găsim în Scripturile Creștine?

Dumnezeu a făcut mult mai multe vindecări în perioada Scripturile Creștine, cele mai multe dintre ele prin Domnul Iesus Christos care a avut darurile vindecărilor, cât și prin alți discipoli ai Lui care au vindecat mulți oameni tot prin darurile vindecărilor.

În Scripturile creștine ne sunt prezentate următoarele vindecări, pe care le vom împărți în patru categorii: 1. Vindecări făcute de Dumnezeu prin îngeri; 2. Vindecări efectuate de Domnul Iesus prin darurile vindecărilor; 3. Vindecări efectuate de discipolii Domnului; 4. Vindecări prin credință.

3) Care sunt vindecările făcute de Dumnezeu prin îngeri?

Un înger a lui Iehova (Arhanghelul Mihail) i se arată preotului Zaharia și datorită necredinței lui în mesajul îngerului, el este pedepsit cu muțenie până la timpul când promisiunea divină spusă

prin înger se va împlini și soția lui va naște fiul promis, și acel înger care l-a pedepsit pe Zaharia, este tot cel care l-a vindecat când mesajul lui s-a împlinit și fiul lui: Ioan Botezătorul s-a născut (Luca 1:5-20,57-64).

Un alt caz este cel a lui Epafrodit, care era un frate ajutor pentru Pavel, pe care îl caracteriza: viața, servirea, ajutorul, dărnicia (Filipeni 2:25; 4:18).

În Filipeni 2:25-27, SCC, este descris cum Dumnezeu s-a miluit și l-a vindecat pe acest luptător și lucrător creștin printr-un înger care i-a dat putere de viață și astfel a învins spiritul morții, care l-a atacat în lucrarea creștină: **“Am considerat însă necesar să îl trimit la voi pe Epafrodit, fratele și împreună-lucrător și împreună-soldat al meu; dar un trimis al vostru și un servitor pentru nevoia mea. Fiindcă tânjea după voi toți; și era mâhnit pentru că ați auzit că a fost bolnav; pentru că a și fost bolnav, aproape de moarte, însă Dumnezeu l-a miluit; dar nu numai pe el, ci și pe mine, ca să nu am întristare peste întristare”**.

4) Descrieți vindecările efectuate de Domnul Iesus prin darurile vindecărilor?

Vindecarea unui leproș (Matei 8:1-4; Marcu 1:40-45; Luca 5:12-16).

Vindecarea fiului unui slujbaș, care a fost bolnav de friguri (Ioan 4:46-54).

Vindecarea soacrei lui Petru (Matei 8:14-17; Marcu 1:29-31; Luca 4:38,39).

Vindecarea slăbănogului în Ierusalim (Ioan 5:5-9).

Vindecarea unui paralytic în Capernaum (Matei 9:1-7; Marcu 2:1-12; Luca 5:17-26).

Vindecarea unui demonizat în Sinagoga din Capernaum (Marcu 1:21-28).

Vindecarea celui cu mâna uscată (Matei 12:9-14; Marcu 3:1-5; Luca 6:6-11).

Vindecarea robului sutașului (Matei 8:5-13; Luca 7:1-10).

Vindecare prin scoaterea unui demon care producea orbirea și muțenie (Matei 12:22; Luca 11:14).

Vindecare prin scoaterea unor demoni în ținutul Gadarenilor (Matei 8:28-32; Marcu 5:1-13; Luca 8:26-35).

Vindecarea femeii cu hemoragie (Luca 8:43-48; Matei 9:20-22; Marcu 5:25-34).

Vindecarea celor doi orbi (Matei 9:27-31).

Vindecarea unui mut prin expulzarea demonului de muțenie (Matei

9:32-34).

Vindecarea fiicei femeii canaanience (Matei 15:21-28; Marcu 7:24-30).

Vindecarea unui surdo-mut (Marcu 7:31-37).

Vindecarea unui orb (Marcu 8:22-26).

Vindecarea copilului epileptic și demonizat (Marcu 9:14-29; Luca 9:37-45; Matei 17:15-20).

Vindecarea orbului din naștere (Ioan 9).

Vindecarea unei femei gârbove (Luca 13:10-17).

Vindecarea unui bolnav de ascită (Luca 14:1-6).

Vindecarea celor 10 leproși (Luca 17:11-19).

Vindecarea urechii lui Malahus celui care Petru i-a tăiat urechea (Luca 22:51).

Vindecarea celor doi orbi aproape de Ierihon (Luca 18:35-43; Matei 20:29-34; Marcu 10:46-52).

Vindecarea femeilor posedate de demoni, printre care și Maria Magdalena din care ieșiseră 7 demoni (Luca 8:2).

5) Care sunt vindecările făcute de Domnul Iesus tot prin darurile vindecărilor fără să ni se dea numele sau numărul celor vindecați?

Aceste relatări le putem găsi în următoarele pasaje:

Matei 4:24 - Iesus vindecă pe toți cei ce au venit la El cu felurite boli, chiar demonizați, epileptici și paralitici.

Matei 8:16 - vindecarea unor bolnavi și demonizați.

Matei 9:35 - Iesus străbătea toate cetățile și satele, vindecând orice fel de boală și neputință care era în popor.

Matei 12:15 - Iesus vindecă toți bolnavii, mulțimi mari.

Matei 14:14 - Când a ieșit din corabie, Iesus a văzut o mare mulțime și a vindecat pe cei bolnavi.

Matei 14:36; Marcu 6:56 - Bolnavii îl rugau să le dea voie numai să se atingă de haina Lui, și toți câți s-au atins, s-au vindecat.

Matei 15:30 - Mulțimile au adus: șchiopi, orbi, muți, ciungi, și mulți alți bolnavi i-au pus la picioarele Lui, și El i-a tămăduit.

Matei 19:2 - După El au mers multe gloate; și acolo a vindecat pe cei bolnavi.

Matei 21:14 - Niște orbi și șchiopi au venit la El în Templu, și El i-a vindecat.

Marcu 1:34 - El a vindecat pe mulți cu diferite boli și a scos mulți draci.

Marcu 3:10 - El vindeca pe mulți și toți cei ce aveau boli, se

înghesuiau spre El ca să se atingă de El.

Marcu 6:5 - Și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi, și i-a vindecat.

Luca 4:40 – Domnul Iesus vindecă pe oameni cu diferite boli prin punerea mâinilor.

Luca 5:15 - Oamenii vin cu grămada la Isus să fie vindecați.

Luca 6:17-19 - Sunt vindecați mulțimi de bolnavi din Iudeea, din Ierusalim, și de pe lângă marea Tirului și a Sidonului, cei chinuți de duhuri necurate, erau vindecați de El, tot norodul căuta să se atingă de El, pentru că din El ieșea o putere, care-i vindeca pe toți.

Luca 9:11 – Regele Iesus vindecă pe cei ce aveau trebuință de vindecare.

Luca 7:21 – Regele Iesus a vindecat pe mulți de boli, de chinuri, de duhuri rele, și multor orbi le-a dăruit vederea.

6) Care sunt vindecările efectuate de discipolii Domnului?

Matei 10:1 - Apoi Iesus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, și le-a dat putere să scoată afară duhurile necurate, și să vindece orice fel de boală și orice fel de neputință.

Marcu 3:15 - Apostolii au putere să scoată demoni și să vindece.

Marcu 6:13 - Ei scoteau mulți draci, și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi, și-i vindecau.

Luca 10:1,17-19 - Scoaterea demonilor făcută de cei 72 de discipoli.

Fapte 2:43 - Semne și minuni deci și vindecări prin apostoli.

Fapte 6:8 – Facerea de semne și minuni deci și vindecări de către Ștefan.

Luca 9:1,2,6 - Regele Iesus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere și stăpânire peste toți dracii, și să vindece bolile.

Ei au plecat, și au mers din sat în sat, făcând pretutindeni vindecări.

Fapte 3:1-8,16 - Vindecarea ologului din naștere la poarta frumoasă de către apostolii: Petru și Ioan.

Fapte 5:12-16 - Vindecarea mulțimilor de bolnavi din Ierusalim și cetățile vecine de către apostoli.

Fapte 8:6,7 - Vindecările și exorcizările efectuate de Filip întruna din cetățile Samariei.

Fapte 9:34 - Vindecarea lui Enea.

Fapte 16:18 – Expulzarea unui duh de ghicire de către Pavel.

Fapte 19:11,12 – Vindecarea multor bolnavi și demonizați de către apostolul Pavel.

Fapte 28:8 – Vindecarea tatălui lui Publius bolnav de friguri prin rugăciune și punerea mâinilor lui Pavel.

Fapte 28:9 – Ceilalți bolnavi din ostrovul acela au fost vindecați.

7) Cine sunt cei care fac vindecări în Scripturile Creștine?

Vindecările efectuate în Scripturile Creștine pe lângă cele săvârșite de Domnul Iesus, au fost făcute fie de apostolii cei 12, fie de cei 72 de apostoli mai mici, trimiși de Christos (Luca 10:1,17-19), fie de apostolul Pavel, fie de Evanghelistul Filip (Fapte 8:5,6), de diakonul Ștefan (Fapte 6:5,8), sau de Anania trimis de Domnul (Fapte 9:10-19), deci nu toți au darul vindecărilor (1Corinteni 12:9), însă orice creștin se putea vindeca prin credință (Marcu 9:23).

8) Ce sunt vindecările prin credință?

În Evangheliile găsim de nenumărate ori expresia: „**credința ta te-a scăpat** (vindecat)” (Marcu 5:34, SCC), astfel Domnul Iesus a vindecat pe baza credinței bolnavului, aceste vindecări le putem numi vindecări prin credință, dar să le enumerăm în continuare:

- **Matei 9:22; Marcu 5:34; Luca 8:48** - (Femeia cu hemoragie) „Isus S-a întors, a văzut-o, și i-a zis: „**Îndrăznește, fiică! Credința ta te-a tămăduit.**”
- **Marcu 10:52; Luca 18:42** - (Vindecarea orbului Bartimeu) „**Și Isus i-a zis: „Du-te, credința ta te-a mântuit.” Îndată orbul și-a căpătat vederea, și a mers pe drum după Isus.**”
- **Luca 7:50** - (Vindecarea spirituală și iertarea de păcate a femeii păcătoase) „**Dar Isus a zis femeii: „Credința ta te-a mântuit; du-te în pace.”**”
- **Luca 17:19** - (Vindecarea leprosului) „**Apoi i-a zis: „Scoală-te și pleacă; credința ta te-a mântuit.”**”
- Fapte 14:8-10 - Vindecarea unui olog din naștere din Listra care a avut credință că va fi vindecat.

Astfel de multe ori vindecarea vine prin credință, vine pe baza credința bolnavului, aceea credință este ușa prin care lucrează darurile de vindecare, căci acestea se dezvoltă și se exercită pe un teren al credinței, atât al celui ce îl are, cât și al bolnavului (vezi și Marcu 6:5,6; Fapte 3:6,16; Matei 17:16).

În anumite cazuri excepționale, se pot vindeca oamenii doar pe baza credinței omului lui Dumnezeu prin care se face vindecarea (vezi: Luca 22:51).

9) Care este scopul vindecărilor?

Scopul vindecărilor pe scurt este, să glorifice pe Dumnezeu și pe Christos (Marcu 2:12; Luca 13:17; Fapte 19:11-17).

Vindecările, eliberarea de demonii uneori aferentă vindecării, adeverește și însoțește predicarea Evangheliei și pe lucrătorii

dovedeind că Domnul Iesus i-a trimis (Fapte 4:29,30; 5:12; 8:6,7).

Să nimicească lucrările întunericului și să aducă Regatul lui Dumnezeu pe pământ (1 Ioan 3:8; Matei 12:28; Luca 11:20).

Apoi vindecarea și eliberarea îi face un bine celui în suferință, care a fost ținut până atunci în sclavia acelor demonii care l-au îmbolnăvit (Fapte 10:38; Luca 13:16).

Vindecarea bolnavilor întărește credința și curajul celor credincioși (Fapte 4:29-33).

Întrebări de verificare:

- 1) Ce vindecări găsim în Scripturile Ebraice?
- 2) Ce tipuri de vindecări găsim în Scripturile Creștine?
- 3) Care sunt vindecările făcute de Dumnezeu prin îngeri?
- 4) Descrieți vindecările efectuate de Domnul Iesus prin darurile vindecărilor?
- 5) Care sunt vindecările făcute de Domnul Iesus tot prin darurile vindecărilor fără să ni se dea numele sau numărul celor vindecați?
- 6) Care sunt vindecările efectuate de discipolii Domnului?
- 7) Cine sunt cei care fac vindecări în Scripturile Creștine?
- 8) Ce sunt vindecările prin credință?
- 9) Care este scopul vindecărilor?

Text de învățat pe de rost: Matei 4:24.

5. Tipuri și metode de vindecare

1) De ce este important să prevenim boala?

Dumnezeu a știu că omul va păcătuși și prin păcat (neascultare) va introduce în lume: boala și moartea (Romani 5:12), de aceea a creat ființele vii cu o capacitate naturală de a se proteja, numit în prezent: „sistem imunitar”.

Sistemul imunitar (din lat. immunis = liber, curat) este un termen folosit pentru definirea mecanismelor de apărare ale organismelor vii față de agenții patogeni. Acest rol de apărare este important pentru menținerea sănătății organismului, în cadrul raporturilor sale multiple cu mediul înconjurător, unde este supus continuu influenței factorilor externi.

De fapt, corpul uman are un sistem imunitar care luptă cu virusii, iar cu cât omul trăiește în armonie cu suflarea de viață prin ascultarea de Creator, cu atât sistemul lui imunitar crește, viața din el este tot mai puternică (Iov 33:4; Proverbe 3:2; Efeseni 6:1-3).

Cu cât ne lăsăm conduși de Spiritul lui Dumnezeu (Romani 8:14), în alimentație, somn, odihnă, mișcare, etc. cu atât puterea vieții din noi crește și sistemul de protecție al organismului nostru devine mai puternic!

Există creștini care nu s-au mai îmbolnăvit de mulți ani, urmând conducerea lui Dumnezeu în domeniul spiritual, și în domeniul fizic, în ce privește: alimentația, odihna, mișcarea, etc. (Proverbe 4:22).

În cazul bolilor ușoare, unii oameni iau imediat tratament, și nu lasă ca sistemul imunitar să lupte cu boala, am cunoscut cazuri de persoane care când lua medicamente și răceala trecea doar în 5 zile, iar fără medicamente trecea mai repede în 3 zile!

Un lucru de remarcat, este mai ușor să previi decât să tratezi (Proverbe 22:3; 27:12), de aceea, atunci când simțim că suntem flămânzi să mâncăm, când însetăm să bem, când suntem obosiți să ne odihnim, când apar primele simptome de boală să căutăm fața lui Dumnezeu, El ne poate spune cauza bolii și El ne poate indica o cale, de urmat (fie o alimentație, sau altceva).

2) Ce sunt vindecările naturale?

Sunt acele însănătoșiri ce vin pe cale naturală (Ieremia 8:22; Luca 10:34); ca urmare a unui tratament medical, fie acesta prin medicina clasică (alopatie) fie prin medicina naturistă, etc.

Uneori vindecarea naturală vine printr-o alimentație sănătoasă, sau prin mișcare, odihnă, ca urmare a puterii corpului uman de

regenerare, de aceea să prezentăm în continuare vindecările pe cale naturală din Biblie.

3) Dați câteva exemple de vindecare prin puterea de regenerare a corpului uman?

În Legea lui Dumnezeu, găsim prescripții cu privire la leproși și râioși, cu privire la cei care aveau o arsură pe piele, care trebuiau să fie cercetați de preoți, care aveau dreptul (autoritatea) să declare pe cineva curat, adică vindecat, atunci când rana nu se întindea pe piele (Levetic 13,14). Astfel este clar că Biblia indică puterea corpului uman de regenerare și vindecare.

Acest lucru reiese și din Iosua 5:8 unde se spune: „**După ce a isprăvit de tăiat împrejur pe tot poporul, au rămas pe loc în tabără până la vindecare.**” Deci poporul sa vindecat, fără nici un tratament medical miraculos sau natural; ci, doar prin puterea de regenerare a corpului uman!

4) Dați exemple de vindecare prin tratamente naturale și cum trebuie să se raporteze creștinii la ele?

Legea lui Dumnezeu se menționează îngrijirea medicală a celui rănit (Exod 21:19; Luca 10:30-34), ceea ce arată că Dumnezeu nu este împotriva îngrijirii celui suferind!

Din cele mai vechi timpuri sau folosit diferite remedii pentru boli!

În vechime s-au folosit pentru vindecare: balsam (Geneza 37:25; Ezechiel 27:17), balsamul din Galaad era renumit ca unguent (Ieremia 8:22; 46:11), undelemn (2Cronici 28:15; Isaia 1:5,6), vin (Luca 10:34), pansamente (Ieremia 30:13; Ezechiel 30:21).

În 2Regi 20:7; Isaia 38:21, ni se relatează cum Isaia a zis: „**Să se aducă o turtă de smochine și s-o întindă peste umflătură și se va vindeca**”. Iată un tratament natural, iar turta de smochine pusă pe rană având efecte curative l-a vindecat ăe Ezechia!

În mod similar, Timotei este sfătuit de Pavel prin Spirit, ca să bea puțin vin, din cauza bolii lui de stomac (1Timotei 5:23).

Cum trebuie să se raporteze creștinii la tratamentele naturale?

Creștinii sunt conduși de Spiritul Sfânt în toate domeniile vieții (Romani 8:14; Galateni 5:16-23), astfel Dumnezeu îi poate îndruma spre anumite alimente, spre plimbare, mișcare, a vedea a numite peisaje, a respira aer curat, etc.

Chiar dacă în lume există multe tipuri de terapii, cum ar fi: Apiterapie (prin produse apicole), Aromoterapie (prin diferite arome și parfumuri), Balneoterapie (prin băi curative), Cromoterapie

(utilizarea culorilor), Fitoterapie (prin utilizarea plantelor), Meloterapie (prin muzică), Salinoterapie (prin inhalarea de aerosoli salini), și altele terapii, unele sunt chiar lucrări demonice venite din orient!

Creștinul poate primi diferite puteri și suflări de viață de diferite tipuri (Isaia 57:16), în mod natural, uneori inconștient, fără ca el să le caute, Dumnezeu se îngrijește de fiii Lui, astfel El îi călăuzește spre a consuma produse apicole, de a mirosi, flori, parfumuri, de a vedea diferitele culori create de El în natură, de a consuma ceaiuri din plante, de a vizita o salină, etc.

Tatăl nostru din ceruri știe de ce are nevoie ființa noastră (Matei 6:8) și ne va duce pe drumul care duce la înălțarea spiritului și sănătatea corpului! – Psalmul 23.

5) Cum era medicina în timpurile antice?

În timpurile antice o parte din medicină era bazată pe tratamente bune cum era balsamul din Galaad pe care îl vindeau ismaeliți (Geneza 37:25) și alții (Ieremia 51:8).

Însă o parte din remedii se bazau pe superstiții sau pe concepții spiritiste sau religioase false. Astfel mai ales în popoarele păgâne, tratamentul făcea mai mult rău decât bine, ca de exemplu o rețetă găsită pe un papirus din Egipt scris cca 1552 î.Ch. conținând un tratament pentru prevenirea albirii părului: „*pentru a preveni albirea părului, ungeți-l cu sângele unui vițel negru care a fost fiert în ulei, sau cu grăsimea unui șarpe de clopoței.*” Pentru a salva de la moarte pe cineva mușcat de șerpi veninoși remediu era a bea o apă magică care a fost vărsată peste un idol, la răni adânci, ei aplicau sânge de vierme și gunoi de asin, astfel nu este de mirare că tributul plătit morții de cei bolnavi și răniți era mare.

6) Cum este medicina modernă?

Cu siguranță că în zilele noastre medicina a progresat foarte mult, însă ea a trecut de niște limite îngăduite de Dumnezeu, ajungând pentru oamenii ca niște zei, în care ei le impun, planificarea familială, moduri de gândire carnale prin psihoterapii, unii nutriționiștii conduși de eînțelepciunea firească, resping unele alimente foarte folositoare corpului ca de pildă laptele de vacă și lactatele, etc. (Geneza 18:8; vezi și: Exod 3:8,17; Ezechiel 20:15).

Ba mai mult, experimentele medicilor, trec dincolo de orice limite ale bunului simț și al respectului față de viață, de creația lui Dumnezeu.

Avorturile care sunt crime în ochii lui Dumnezeu (Exod 21:22,23), nașteriile în vitro, contracepțiile care opresc facerea de copii (Psalmul 128), schimbarea sexului, clonările, mărirea sânilor, operațiile estetice care nu au de a face cu vindecarea bolilor, sunt lucruri care sunt detestabile în ochii Creatorului și arată că de o parte din medicina modernă se folosește și Diavolul, depășind limitele ajutorii oamenilor în boală!

Companiile farmaceutice care au scopul primar nu binele omului ci îmbogățirea lor, ei jefnesc oamenii în suferință pe altarul lui Mamona (zeului bogățiilor).

Deci să nu ne încredem orebește în medici și în tratamentele moderne!

Ca efect al acestei lucrări omenirea, în mare parte, a devenit foarte sensibilă la orice mică suferință, și la orice mică boală aleargă la medici. Astfel sistemul imunitar al omului nu este lăsat să lucreze, omul devine slab și dependent de substanțe, nu încurajează ca oamenii prin a răbda suferința de un calibru mai mic, să își fortifice sistemul imunitar, să devină oamenii tari, răbdători, nu sensibili, mofturoși și plângăreți! În care să învețe ca corpul să lupte și să biruiască boala în mod natural! Astfel căpătând un corp tot mai viguros!

Înțelepciunea firească dând “o soluție pământească” la toate problemele de sănătate ale oamenilor, oamenii nu-L mai caute pe Dumnezeu, ci aleragă după medici, medici specialiști, psihoterapeuți, psihologi, psihiatrii, nutriționiștii, și nu caută fața lui Dumnezeu și soluția lui Dumnezeu!

De multe ori oamenii strigă la Dumnezeu după ce au epuizat tot soluțiile pământești, în loc să Îl pună pe primul loc (Matei 22:36,37), nu după ce au mers din medic în medic și nu au găsit remediu!

7) Cum ar trebui să ne raportăm la medicina modernă?

Când devenim creștini, nu mai este nevoie să mai apelăm la medici și la înțelepciunea lor firească; căci avem un Dumnezeu care vrea să ne vindece (Psalmul 103:5).

Ba mai mult, în cazul în care un creștin este bolnav, și boala este o pedeapsă din partea Domnului, a căuta vindecare prin diferite mijloace mai repede decât perioada stabilită de Dumnezeu ca pedeapsă, poate însemna a ne împotrivi voinței lui Dumnezeu care vrea prin suferință să ne corecteze și să ne deschidă urechea la Cuvântul Lui (Iov 33:19; Ps. 107:12).

8) Cum ar trebui să ne raportăm la vindecare prin masaj, mișcare, gimnastică?

Putem preciza, că masajul făcut ocazional, de membri familiei fără o pregătire, prin harul lui Dumnezeu, și pentru câteva minute, pentru un timp scurt, este permis de Dumnezeu și dă o anumită prospețime! Acest tip de masaj nu abuzează și nici nu trezește multă energie din corpul nostru!

Însă masajul regulat, făcut de maseori învățați în școli cu tehnici orientale, este greșit. Și masajul care depășește câteva minute, așa cum practică maseori, care o fac din interese financiare care masează un timp mai îndelungat ca de pildă o oră. Și astfel activează prea multă energie din corpul nostru, și această practică este ca o lumânare care are fitilul lung, ea dă mai multă lumină, dar se stinge mai repede, ca și yoga și meditația tarnscedentală, ea ne consumă energia vitală mai repede și apoi corpul falimentează!

Masajul regulat și care depășește câteva minute, ne dă o putere și un bine de moment, dar pe termen lung el falimentează puterea corpului!

Soluția la anumite dureri ale corpului care pot fi de diferite tipuri ne-o poate da Dumnezeu prin înștiințare sau călăuzire!

Mișcarea, sportul, gimnastica este bună (1 Timotei 4:8), când o facem prin conducerea Spiritului (Romani 8:14), fără a abuza de ea, și ea nu este ceva forțat, ci este naturală este sănătoasă!

Este ca și joaca unor copii, care este ceva natural făcând parte din viața lor, făcând parte din natura lor, ei nu au nevoie de manuale sau instructori, ca să se joace (Zaharia 8:5).

Însă când oamenii sub conducerea unor maeștrii sau profesori mergând pe anumite cursuri sau manuale, deja aceea nu mai este o lucrare naturală permisă de Dumnezeu, ci ea intră sub incedența unor spirite fie de mândrie, de pasiune greșită sau înțelepciune firească care îți dau ei mișcărilor, etc. Și aceasta duce la a ieși din sfera permisă de Dumnezeu!

Sau când practici sportul profesionist care duce la mândrie, rivalitate, și care sunt lucrări ale cărnii (Proverbe 16:5; Galateni 5:19-26).

Alta este sportul amator, sau ocazional când joci fotbal, tenis, volei, etc. când accentul nu este pentru a obține o medalie sau a fi aplaudat; ci, este pur și simplu o recreiere!

9) Cum să avem sănătate printr-o alimentație corectă?

Biblia arată că și o anumită alimentație poate aduce sănătate, tocmai de aceea evreilor în pustie și țara promisă unde era un tip de climă,

le-a fost prescris un anumit regim alimentar în care erau îndemnați să evite carnea necurată (Levetic cap.11)², carnea animalelor moarte (Levetic 17:15; Exod 22:31; Deuteronomul 14:21).

În plus, există relatări biblice care fac o legătură între o bună alimentație și sănătatea organismului uman (1Timotei 5:23; 2Cronici 28:15; 1Samuel 28:20-25; 2Împărați 4:39-41).

10) Ce sunt vindecările extraordinare?

Cercetându-se unele vindecări despre care sa pretins că sunt vindecare prin miracol, sau dovedit că au fost vindecați fără a interveni o putere supranaturală.

Prin urmare, să nu tragem pripit concluzia că orice vindecare extraordinară este de la Dumnezeu, căci noi nu cunoaștem îndeajuns puterea corpului nostru de regenerare sau puterea minții noastre capabilă uneori să influențeze corpul nostru (vezi: Proverbe 12:4,25; 14:30; 15:13,15; 16:24; 17:22; 18:14).

Întrebări de verificare:

- 1) De ce este important să prevenim boala?
- 2) Ce sunt vindecările naturale?
- 3) Dați câteva exemple de vindecare prin puterea de regenerare a corpului uman?
- 4) Dați exemple de vindecare prin tratamente naturale și cum trebuie să se raporteze creștinii la ele?
- 5) Cum era medicina în timpurile antice?
- 6) Cum este medicina modernă?
- 7) Cum ar trebui să ne raportăm la medicina modernă?
- 8) Cum ar trebui să ne raportăm la vindecare prin masaj, mișcare, gimnastică?
- 9) Cum să avem sănătate printr-o alimentație corectă?
- 10) Ce sunt vindecările extraordinare?

Text de învățat pe de rost: Proverbe 18:14.

² Aceste prescripții ale legii nu mai sunt obligatorii pentru creștini (Marcu 7:19; 1Corinteni 10:25-27), care fac parte din toate națiunile (Matei 28:19) și care trăiesc în diferite tipuri de climă și au harul ca mâncarea lor să fie curățită prin Cuvânt și rugăciune (1Timotei 4:4,5).

6. Vindecările divine!

1) Ce sunt vindecări divine?

Sunt vindecările ce sunt cauzate de Dumnezeu sau de Domnul Iesus Christos, care lucrează vindecarea omului, prin Spiritul Sfânt sau prin îngeri!

Însuși un atribut al lui Dumnezeu este puterea Sa de a vindeca după cum se descrie El în Exod 15:26 ca fiind: „**Iehova-Rafa**” („Iehova care te vindecă”).

În mod similar și despre Domnul Isus Cristos se spune în Fapte 10:38: „**Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine, și VINDECA PE TOȚI cei ce erau apăsați de Diavolul...**”.

Iar în Matei 9:35: „**Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției, și vindecând orice fel de boală și orice fel de neputință, care era în norod.**”

Însă se ridică câteva întrebarea legată de vindecările divine, după cum urmează: *Prin ce metode vindecă Dumnezeu?*

Vindecările divine sunt vindecările supranaturale ce vin de la Dumnezeu, indiferent de metoda folosită de Dumnezeu. Este bine să știm că există mai multe metode prin care poate veni vindecarea supranaturală, și anume 1) prin îngeri (Judecători 13:3). 2) Prin lucrarea Spiritului Sfânt, ca urmare a exercitării unor daruri spirituale, ca darul vindecărilor, minunilor (1Corinteni 12:9,10).

2) Ce este vindecarea prin îngeri?

Vindecarea oamenilor bolnavi prin îngeri implică, că Dumnezeu a ales să vindece folosindu-se de un înger, în cazurile din Scripturile Ebraice de Îngerul lui Iehova (Arhanghelul Mihail, Căpetenia lui Israel), iar îngerul conduce Spiritul de viață și vindecare pentru vindecarea bolnavului (Geneza 15:2-5; 18:11-14; 20:17; 30:22; Numeri 12:1-15; Judecători 13:2-25; 2Regi 5:10-14; 6:20; Ezechiel 3:26,27).

Îngerul lui Iehova avea autoritatea ca Conducător peste poporul lui Dumnezeu să intervină, și el era consultat în ce privește iertarea sau neiertarea oamenilor (Exod 32:24).

3) Care este diferența dintre vindecarea prin credință și prin dar?

Trebuie să facem o diferență între vindecarea ca urmare a credinței și

și cea ca urmare a exercitării: “darului vindecării”!

Căci prin credința omul bolnav poate primi vindecarea de la Dumnezeu, pe când vindecarea prin darul vindecării se obține **prin oameni care au acest dar** (Fapte 28:8-10; Matei 10:1,8; Marcu 6:12,13) aceste minuni venind de la Dumnezeu prin ei, și au rolul de a acredita pe acel om, ca fiind a lui Dumnezeu (Fapte 2:22; 10:38; Evrei 2:2-4).

3) Ce sunt darurile vindecărilor?

Vindecările divine pot veni prin exercitarea darurilor vindecărilor, (în greacă = “kharismata iamaton”, adică tradus literal: “daruri ale harului de vindecări”, la plural atât ,darurile’ cât și ,vindecări’ – 1Corinteni 12:9,28,30).

Această expresie: “kharismata iamaton”, adică: “daruri ale harului de vindecări”, a fost interpretată în mod diferit de teologi, astfel după unii, se referă că fiecare vindecare este un dar sau că primești de fiecare dată darul vindecărilor într-o formă nouă.

Alții susțin că de aceea apar la plural darurile, că se referă la diferite tipuri de vindecare, la vindecarea spiritului, a corpului și a sufletului; sau diverse clase de boli, infecțioase, ne-transmisibile, etc.

Însă “daruri ale harului de vindecări”, se referă la diferite daruri, puteri sau forme de manifestare, cum ar fi prin punerea mâinilor, un dar, prin ungerea cu undelemn alt dar al vindecărilor, prin rostirea unui cuvânt cu autoritate alt dar, etc.

Darurile de vindecare se pot manifesta în multe feluri: un cuvânt cu autoritate (Matei 8:8; 12:13; Fapte 3:6); umbra aceluia sau atingerea lui sau a hainei lui (Fapte 5:15; 19:12); prin punerea mâinilor (Fapte 28:8); prin ungerea cu undelemn (Marcu 6:12,13); etc.

4) Sunt darurile vindecărilor pentru primul secol, sau până la venirea Domnului?

Unii cred că doar în primul secol, pe vremea apostolilor sau făcut vindecări miraculoase și astfel Dumnezeu nu mai vindecă în prezent în mod miraculos.

Alți cred în vindecări prin credință sau ca răspuns la rugăciuni, dar nu vindecări prin darurile vindecărilor, prin lucrători care au aceste daruri, respectiv: apostoli (Matei 10:1), profeți (2Regi 4:40,41; 6:20), Evanghelizatori (Fapte 8:6,7), și chiar și păstorii sau bătrânii din adunare, trebuie să aibă darurile vindecărilor, dacă sunt bătrâni autentici conform cu Iacob 5:14-16.

Cei ce cred această învățătură, aduc și unele argumente în această

privință, și anume că doar apostolii au făcut minuni și tămăduiri și astfel o dată cu moartea apostolilor aceste manifestări miraculoase au încetat (Fapte 2:43; 5:12); cât și că aceste daruri au avut un caracter temporar doar pentru a da un început creștinismului și a întări mărturia apostolilor (Evrei 2:2-4), dar acum după ce avem toată Biblia aceste daruri nu mai există și nici nu mai avem nevoie de ele.

Dacă analizăm aceste afirmații și argumentele lor, vedem că ei afirmă ceva ce Biblia nu spune, căci nicăieri în Biblie nu se spune că darurile vindecărilor sau limitat la primul secol, ba chiar Biblia arată că toate darurile harului vor exista până la venirea Domnului (1Corinteni 1:4-7; 13:8-12).

În plus, în primul secol nu numai apostolii au vindecat ci și alți creștini, ca Filip (Fapte 8:5,6) Ștefan (Fapte 6:8), și Anania (Fapte 9:10-19). Ba chiar continuatorii apostolilor, așa numiții „părinți apostolici” vorbesc despre vindecări, scoateri de demoni și profeți în plină activitate în secolele II-III e.n. ceea ce indică că acest dar nu este limitat doar la apostoli, ci la avut și alții.

Pe lângă acestea, este clar că minunile au caracter de adevărată și întărire a unui mesager (Fapte 2:22; Evrei 2:2-4), însă oare noi în prezent nu avem nevoie ca Dumnezeu să însoțească mărturia și predicarea Evangheliei cu vindecări și minuni? Oare cum putem dovedi că Regatul lui Dumnezeu este real dacă nu prin semne, ca: eliberări de sub puterea vrăjmașului, vindecări, exorcizări etc.?

Căci Biblia spune în 1Corinteni 4:20: **„Pentru că Regatul lui Dumnezeu nu este în cuvântare, ci în putere”**. Astfel nu este suficient să predicăm Regatul; ci, noi trebuie să și îl arătăm oamenilor prin vindecări.

Este curioasă o schimbare de situație, și anume pe vremea lui Iesus oamenii credeau că Isus sau alții oamenii au putere de sus de a vindeca, pentru ei nu era o problemă să creadă în vindecări, ei credeau că Dumnezeu fie direct, fie prin oameni, poate să vindece, însă ei se poticneau când Iesus a declarat că are putere să ierte păcatele (Matei 9:1-8). Aceasta pentru ei era o blasfemie, cu toate că nu înțelegeau că a ierta păcatele este tot una cu a vindeca și invers, a vindeca înseamnă a ierta păcatele (citește cu atenție: Isaia 33:24; Iacob 5:14-16).

În zilele noastre există o situație inversă, oamenii cred că Domnul Iesus iartă păcatele, dar nu mai cred că Iesus vindecă bolnavii, câtă inconsecvență (Evrei 13:8)!

5) Cum trebuie să fie creștinul cu darurile vindecărilor?

Astfel creștinii care au aceste daruri, trebuie să aibă o credință puternică (Matei 21:21), să aibă o bună părtășie cu Tatăl și Fiul (1Ioan 1:3), să fie conduși de Spiritul Sfânt (Romani 8:14), ei să trăiască în armonie cu suflarea de viață a lui Dumnezeu, ei să fie oameni miloși, iar mila să-i miște spre a vindeca oamenii (Matei 14:14). Mila care simte cu cel bolnav, care plânge cu cel bolnav, ca este îndurerat pentru situația bolnavului, această milă și dragoste cât și călăuzirea Duhului va duce la acțiunea de vindecare (Matei 9:36; 14:14; 20:34; Marcu 1:41; 5:49; Luca 7:13; Luca 5:17).

Acel creștin trebuie să fie și un om smerit, care dorește să-i dea toată gloria Domnului, atunci când Petru și Ioan au vindecat pe acel olog la poarta frumoasă, ei nu au încercat de fel să atragă asupra lor, cu vreun merit sau vreo onoare. Ei au spus atunci în Fapte 3:12,13,16, BC: „**Petru, când a văzut lucrul acesta, a luat cuvântul și a zis norodului: „Bărbați Israeliti, pentru ce vă mirați de lucrul acesta? de ce vă uitați cu ochii țintă la noi, ca și cum prin puterea noastră sau prin cucernicia noastră am fi făcut pe omul acesta să umble? Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacob, Dumnezeuul părinților noștri, a proslăvit pe Robul Său Isus pe care voi L-ați dat în mâna lui Pilat; și v-ați lepădat de El înaintea lui, cu toate că el era de părere să-I dea drumul...Prin credința în Numele lui Isus, a întărit Numele Lui pe omul acesta, pe care-l vedeți și-l cunoașteți; credința în El a dat omului acestuia o tămăduire deplină, cum vedeți cu toții”.**

Iată ei chiar au întrebat muștrător, „**de ce vă uitați cu ochii țintă la noi, ca și cum prin puterea noastră sau prin cucernicia noastră am fi făcut pe omul acesta să umble?**” Ei nu și-au asumat nici un merit, ei au spus: „**Prin credința în Numele lui Isus, a întărit Numele Lui pe omul acesta**”. Ei au glorificat Numele Domnului!

6) În ce scopuri sunt folosite darurile vindecărilor?

Cu siguranță că scopul lor este de a vindeca, diferitele boli existente, boli ale trupului (Matei 8:15-17; 10:8; Fapte 3:1-7), boli sufletești (Luca 4:18), etc.

Pe lângă scopul în sine, de a însănătoși bolnavi, acest dar este bine să fie folosit în lucrarea Evangheliei, prin care să adeverească că Dumnezeu nostru este viu, astfel darul vindecărilor este bine să se împletească cu lucrarea de predicare prin care să demonstreze că Regatul lui Dumnezeu este prezent prin adunarea creștină (Marcu 6:12,13; Luca 10:9; Fapte 8:5-12).

Vindecările sunt descrise și ca semne (Ioan 7:31; 20:30) și ca minuni (Marcu 6:2; Fapte 2:43; 19:11), deoarece vindecarea fiind supranaturală este o minune, și pentru că adeverește lucrarea lui Dumnezeu este un semn, chiar dacă pe lângă vindecări mai există și alte minuni, (umblarea pe ape, înmulțirea pâinilor, etc.) și de aceea există un dar specific al minunilor de care am vorbit anterior.

Darurile TĂMĂDUIRILOR este folosit cu precădere în acele situații când, prin diversele vindecări, Dumnezeu dorește să realizeze: confirmarea adevărurilor conținute de către Evanghelia Sa (Ioan 6:2; Fapte 4:29-31; 5:12-16; 8:5-8; 14:8-11), determinarea sufletelor să se întoarcă la Dumnezeu (2Regi 5:6-17; Fapte 9:17-18,32-35), glorificarea lui Dumnezeu (Marcu 2:12; Luca 13:10-17), eliberarea celor suferinzi de sub robia diavolului (Fapte 10:38).

Vindecările adevăresc ce va face Dumnezeu în Regatul milenar, când bolile, bătrânețea și moartea datorită păcatului adamic vor fi înlăturate (Isaia 33:24; 35:5,6; 25:8; Iov 33:25).

Un alt scop al lui este iertarea păcatelor care au dus la boală, căci la vindecarea prin ungere se cere mărturisirea păcatelor și căința înainte de ungerea care aduce vindecare (Marcu 6:12,13; Iacob 5:12-14).

7) Ce sunt vindecările spirituale?

Biblia vorbește și despre vindecări spirituale și sufletești, care de fapt sunt mai importante ca vindecările fizice, căci vindecă spiritul (inima) și sufletul (mintea) omului și astfel ne apropie de Dumnezeu. De multe ori, chiar vindecările spirituale duc la vindecările fizice!

Este interesant că misiunea lui Iesus pe pământ a fost și de ai vindeca pe oameni și spiritual, lucru profețit de Isaia în Isaia 61:1-3, și realizat prin învățătura lui Iesus și prin comportarea Sa, care a dus la vindecarea inimi oamenilor, căci era scris cu privire la El: „**Un Spirit al lui Iehova este peste Mine; pentru că M-a uns ca să binevestesc săracilor, M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți cu inima, să predic captivilor eliberarea, și orbilor să vadă iarăși, să trimit în libertate pe cei apăsați, să predic un an favorabil al lui Iehova**” (Luca 4:18, SCC).

Biblia vorbește de vindecări spirituale (Psalmi 30:2; 147:3; Ieremia 17:14), iar acestea veneau ca urmare a unui cuvânt de mângâiere rostit de cei înțelepți (Proverbe 12:18), chiar o veste bună adusă de un sol credincios poate aduce vindecare pentru o inimă tulburată (Proverbe 13:17); sau luarea unei hotărâri în favoarea sfințeniei și astfel se croiesc cărări drepte care aduc vindecarea (Evrei 12:12-14); sau prin primirea iertării și restabilirea părtașiei cu Dumnezeu

(Psalmul 6:1-5; 41:4).

Însă în contrast, ceea ce oprește vindecarea spirituală este o inimă împietrită (Isaia 6:10), sau păstori și conducători spirituali corupți ce nu se îngrijesc de turmă (Zaharia 11:16; Ezechiel 34:4).

Întrebări de verificare:

- 1) Ce sunt vindecări divine?
- 2) Ce este vindecarea prin îngeri?
- 3) Ce sunt darurile vindecărilor?
- 4) Sunt darurile vindecărilor pentru primul secol, sau până la venirea Domnului?
- 5) Cum trebuie să fie creștinul cu darurile vindecărilor?
- 6) În ce scopuri sunt folosite darurile vindecărilor?
- 7) Ce sunt vindecările spirituale?

Text de învățat pe de rost: 1Corinteni 12:9.

7. Vindecări prin darurile vindecărilor

1) Ce este vindecare prin aducerea de jertfe?

Uneori Dumnezeu a vindecat pe baza faptului că acei bolnavi au adus jertfe, și au recunoscut nelegiuirea lor, și Suveranitatea lui Dumnezeu.

Astfel în 1Samuel 6:1-5, este relatat cum filistenii sau vindecat de tumori aducând o jertfă pentru vină, și trimițând înapoi chivotul legământului la Israel recunoscând astfel că Iehova Dumnezeuul lui Israel este un Dumnezeu viu și Puternic.

Jertfele aduc ispășirea pentru păcate, adică: iertarea, iar iertarea este baza vindecării – Psalmul 103:3.

De aceea, în Noul Legământ jertfa Domnului Iesus este o bază pentru vindecare deoarece prin această jertfă El a fost pedepsit pentru nelegiuirile noastre dar și pentru bolile noastre astfel prin jertfa Lui putem fi iertați și vindecați (Matei 8:14-17).

2) Descrieți darul vindecării manifestat prin ungerea cu untdelemn?

Uleiul în Scripturile Creștine este și un simbol al Spiritului Sfânt, și elementul în care Spiritul Sfânt este prezent și vindecă pe cei bolnavi după cum se arată în Marcu 6:12,13, SCC: **“Și ieșind, predicau ca să se căiască; și scoteau mulți demoni, și ungeau cu ulei pe mulți bolnavi, și vindecau”**.

Aici este relatat predicarea căinței la cei din lume, iar pe baza căinței lor de păcate, deoarece acele păcate i-au dus la boală, ei primeau iertarea de acele păcate ce au dus la boală, și vindecarea.

În ce privește vindecarea prin ungere în cadrul adunării creștine, în Iacob 5:12-14, SCC, se spune: **“Este cineva bolnav între voi? Să cheme bătrânii adunării la el, și să se roage pentru el; uns fiind cu ulei în Numele Domnului. Și rugăciunea credinței va scăpa pe cel bolnav, și Domnul îl va ridica; și dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate. Mărturisiți-vă unul altuia păcatele, și rugați-vă unul pentru altul; ca să fiți astfel vindecați. Mult poate o rugăciune energetică a unui drept”**.

Aici se dă cazul când un creștin este bolnav fiindcă a păcătuit, atunci el trebuie să cheme bătrânii adunării, și după ce creștinul mărturisește păcatul sau păcatele lui, bătrânii adunării fiind oameni drepti și oameni ai credinței, se roagă pentru bolnav și îl unge cu ulei (în greacă „aleipho” = *a unge prin frecare sau frecționare*) și acesta este mijlocul prin care lucrează Spiritul Sfânt: vindecarea.

Undelemnul folosit, poate fi ulei de măsline sau de floarea soarelui, importantă este mărturisirea sinceră și rugăciunea cu credință a bătrânilor!

3) Descrieți darul vindecării manifestat prin punerea mâinilor?

Punerea mâinilor era practică de Domnul Iesús și pentru vindecarea bolnavilor (Marcu 5:23; 6:5; Luca 4:40), dar și apostolii au folosit-o în acest scop (Fapte 5:12; 14:3; 19:11; 28:8) dar nu numai apostolii; ci, și alți discipoli (Fapte 9:12) vorbiți de bine, cu un comportament public excelent (Fapte 22:12).

Astfel se pune mâinile lucrătorilor pe capul bolnavului, iar prin punerea mâinilor se transmite: Spirit de credință (un dar al credinței) ca bolnavul să fie întărit în credință (2Corinteni 4:13), și Spirit de viață (Fapte 9:17) de vindecare, ca bolnavul să fie întărit fizic și vindecat!

Creștinii care au acest dar, trebuie: 1) Să aibă credința fermă în Dumnezeu și În Numele lui Iesús; 2) Viața lor să reflecte viața lui Iesús, căci își pun mâinile în Numele Lui, adică în locul Lui, ca reprezentant al Lui; 3) Să fie condus de Spiritul (Romani 8:14) peste cine să își pună mâinile, căci această lucrare trebuie făcută cu grijă, după cum îl sfătuiește Pavel pe Timotei prin Cuvintele: **“Nu pune mâinile grabnic peste nici unu; nici să fi părtaș păcatelor altora. Ține-te curat”** (1Timotei 5:22, SCC). 4) Să invoce și să folosească numele Domnului Iesús, care este Numele ce trebuie folosit în orice lucrare creștină (Coloseni 3:17; Fapte 4:10-12).

Punerea mâinilor arată ce face Domnul Iesús în mod invizibil, la nivel spiritual, adică își pune mâinile peste bolnav și îi transmite Spirit de credință și Spirit de viață și de vindecare care îl vindecă!

4) Descrieți darul vindecării prin rostirea unui cuvânt cu autoritate?

Această lucrare de vindecare dovedește și arată că Cuvântul lui Dumnezeu are autoritate și putere, atunci când este rostit de oameni cu autoritate spirituală și călăuziți de Spiritul Sfânt (Matei 8:8,13,16; 12:13; Fapte 3:6).

Domnul Iesús și apostolii uneori au rostit cuvinte cu putere care au avut ca efect alungarea demonilor și vindecare (Iuda 9; Zaharia 3:2; Marcu 1:25; Fapte 16:18).

Creștinii fie în rugăciune, fie în musturarea demonilor vor spune cuvinte cu autoritate de la Stăpânul Iesús primite prin Spiritul, care va avea ca efect alungarea demonilor și vindecarea bolnavilor!

Cuvântul lui Dumnezeu după cum spune și textul din Psalmul 107:20, izbăvește, vindecă și scoate din groapă, căci Cuvântul lui Dumnezeu are putere creatoare, putere de regenerare și vindecare (Ioan 1:1-3; Psalmul 119:92,93,107).

Astfel prin citirea Cuvântului, prin primirea unui Cuvânt de la Dumnezeu sau prin auzirea unei predici a Cuvântului, noi putem fi vindecați atât spiritual (Proverbe 4:20-22), dar chiar și fizic, dacă adăugăm credință la Cuvântul auzit sau citit (Marcu 9:23; 1 Tesaloniceni 2:13; Evrei 4:2,12).

5) Ce este vindecare prin folosirea de tină?

Și această metodă de vindecare, este folosită de Domnul Iesus Christos, astfel în lucrarea Lui, Domnul Iesus s-a folosit de noroi puși pe ochii orbului din naștere, după care l-a trimis la scaldătoarea Siloam să se spele și astfel a fost vindecat (Ioan 9:1-7)!

Acel noroi a avut ca scop recreierea ochilor orbului, orb din naștere, așa cum omul a fost creat din țărână (Geneza 2:7), ochii omului sunt creați tot din țărână, astfel punând tină pe ochii lui, i-a pus material care să-i recrezeze ochiul, apoi când l-a trimis la scaldătoarea Siloam, Iesus l-a îndemnat la a își folosi credință, fără credință nu s-ar fi dus la scaldătoare, prin credință ascultând de Domnul, orbul s-a dus la scaldătoare și s-a spălat, și a văzut! Tina pusă pe ochi i-a recreiat ochii, doar la acțiunea apei din scaldătoare, datorită exercitării credinței lui în ascultare de Domnul, și astfel el a fost vindecat de orbire!

6) Ce este vindecarea prin salivă?

Domnul Iesus a vindecat chiar prin propria salivă!

În Marcu 8:22-25, SCC, este relatat:

“Apoi ei vin la Betsaida; și I-au adus un orb, și Îl roagă ca să se atingă de el. Iar El, luând mâna orbului, l-a scos afară din sat; și scuipând spre ochii lui, și punând mâinile peste el, l-a întrebat: vezi ceva? Și el, privind în sus, a zis: văd oamenii, pentru că văd ca niște copaci umblând. Apoi, iarăși a pus mâinile pe ochii lui; și a fost refăcut, și vedea toate clar”.

Vedem în această relatare cum saliva Domnului și punerea mâinilor Lui a vindecat acest orb, saliva Domnului ca un colir pentru ochi, iar punerea mâinilor i-a transmis Spirit de credință (un dar al credinței) ca bolnavul să fie întărit în credință (2Corinteni 4:13), și Spirit de viață (Fapte 9:17) de vindecare. Acest Spirit transmis prin punerea mâinilor s-a folosit de saliva Domnului ca de un colir pentru a

vindeca orbul, în primă fază chiar a văzut mărit, căci Domnul a dat o doză mai mare de Spirit de viață și vindecare, însă prin a doua punere a mâinilor, doza s-a reglat și orbul a văzut normal!

Motivul pentru care în primă fază Domnul a dat o doză mai mare de Spirit de viață și vindecare și orbul a văzut oamenii ca pe niște coppaci, mai mari este ca să-i întărească credința, ca orbul să-și de-a seama de cât de mare este puterea Domnului, căci chiar pe cineva mai orb ca el l-ar putea vindeca!

Întrebări de verificare:

- 1) Ce este vindecare prin aducerea de jertfe?
- 2) Descrieți darul vindecării manifestat prin ungerea cu untdelemn?
- 3) Descrieți darul vindecării manifestat prin punerea mâinilor?
- 4) Descrieți darul vindecării prin rostirea unui cuvânt cu autoritate?
- 5) Ce este vindecare prin folosirea de tină?
- 6) Ce este vindecarea prin salivă?

Text de învățat pe de rost: Psalmul 107:20.

8. Învățăture și parctici greșite cu privire la vindecări

1) Este biblică doctrina potrivit căreia: toți credincioșii trebuie să fie sănătoși?

Această concepție numită și “doctrina sănătății” sau “evanghelia prosperității”, afirmă că toți credincioșii născuți din nou, care au credință, nu ar trebui niciodată să fie bolnavi, și că boala indică o lipsa de credință!

Această concepție greșită, precum și altele susținute de anumite grupări carismatice, pleacă de la câteva idei greșite cum ar fi: Dumnezeu nu ne pedepsește prin boală în Noul Legământ; țepuțul lui Pavel este altceva nu o boală!

Conform Bibliei Dumnezeu și în Noul legământ pedepsește prin boală, deorece și creștinii mai păcătui (1Ioan 2:1,2). Iar creștini ca să nu cadă în mândrie pot primi o boală ca țepuș (2Corinteni 11:1-10), astfel “doctrina sănătății” este falsă !

2) Dați exemple de pedepse divine prin boală în Noul Legământ?

1Corinteni 11:29,30, SCC: “**Pentru că cel mîncând și bînd, mîncă și bea o condamnare împotriva lui; dacă nu deosebește corpul Domnului. De aceea sunt mulți slabi și bolnavi între voi, și dorm destui**”. Iată din cauză că corintenii nu deosebeau pâinea care era corpul Domnului, de pâinea de la masa de dragoste ce se consuma înainte de împărtășirea cu corpul și sângele Domnului, ei erau pedepsiți cu boală și chiar cu moarte, pentru că în felul acesta ei nu respectau jertfa Domnului și o nesocoteau!

Apocalipsa 2:20-23, SCC: “**Dar am împotriva ta; că lași pe femeia Izabela, cea zicându-se profeteasă, și ea învață și amăgește pe sclavii Mei, să curvească și să mănânce cele sacrificate idolilor. Și i-am dat timp ca să se căiască; dar nu vrea să se căiască de curvia ei. Iată! O voi arunca pe un pat; și pe cei curvind cu ea, într-un necaz mare; dacă nu se vor căi de faptele ei. Iar pe copiii ei, îi voi omorî cu moarte; și toate adunările vor cunoaște, că Eu sunt Cel cercetînd rinichi și inimi; și vă voi da fiecăruia potrivit cu faptele voastre”. Iată, îngerului (apostolului) din Pergam i se dă sfatul să oprească pe femeia cu spirit izabelic, pe care Domnul Iesus o va pedepsi prin boală, fiind aruncată pe pat de suferință, și pe cei curviind spiritual cu ea, ascultînd de ea, vor avea un necaz mare, adică tot boală, aceasta este pedeapsa pentru curvie (Psalmul 32:3,4; 1Corinteni 5:5).**

3) Dați argumente că țepușul lui Pavel era boala lui de ochi?

În 2Corinteni 11:1-10, este descris țepușul lui Pavel și lupta lui în rugăciune pentru a fi eliberat de el.

2Corinteni 11:1-10 NTR: „E nevoie să mă laud, măcar că nu este nimic de câștigat; voi recurge totuși la vedeniile și descoperirile Domnului. Cunosc un om în Cristos, care, acum paisprezece ani – dacă era în trup, nu știu; dacă era în afara trupului, nu știu, Dumnezeu știe – a fost răpit în al treilea cer. Știu că omul acesta – dacă era în trup sau dacă era în afara trupului, nu știu, Dumnezeu știe – a fost răpit în Rai și a auzit lucruri care nu pot fi exprimate în cuvinte, lucruri care nu-i sunt permise omului să le spună. Cu un astfel de om mă voi lăuda; dar cu mine însumi nu mă voi lăuda decât cu slăbiciunile mele. Însă dacă vreau să mă laud nu voi fi un nebun, pentru că voi spune adevărul; dar nu mă voi lăuda, pentru ca nimeni să nu mă considere mai sus decât ceea ce vede în mine sau aude de la mine, chiar având în vedere caracterul nemaipomenit al acestor descoperiri. De aceea, ca să nu mă îngâmf, mi-a fost dat un țepuș în carne, un mesager al lui Satan, ca să-mi facă rău și astfel să nu mă îngâmf. De trei ori l-am cerut Domnului să mi-l ia. Dar El mi-a zis: „Harul Meu îți este de ajuns, căci puterea Mea este făcută desăvârșită în slăbiciune.” Așadar, mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Cristos să poată locui în mine. De aceea, eu sunt mulțumit în slăbiciuni, în insulte, în greutăți, în persecuții și neazuri, de dragul lui Cristos, pentru că atunci când sunt slab, sunt puternic”.

Această relatare despre țepuș a născut mai multe interpretări, unii care spun că țepușul era o ispita, o slăbiciune, problemele create de iudei, după alții se referă la prigoana sau suferințele lui Pavel, etc.

Care este realitatea?

Un prim principiu de interpretare a Bibliei este textul și contextul, apoi alte texte care se referă la același lucru.

Primul indiciu este că: **1.** țepușul era în carnea sau corpul lui Pavel, nu vreo problemă din exteriorul lui. **2.** acest țepuș este numit „**un mesager al lui Satan, ca să-mi facă rău**”. Apoi, Domnul Iesus îl numește: **3.** „**slăbiciune**”, iar Pavel la fel spune că „**mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele**”.

Datorită acestui țepuș, el a învățat să fie mulțumit, în diferite situații grele sau stări neplăcute ca: „**în slăbiciuni, în insulte, în greutăți, în persecuții și neazuri**”.

Ce putea fi acest țepuș?

El nu putea fi decât o boală din interiorul corpului Său, o slăbiciune fizică constantă, de aceea el s-a rugat Domnului ca să îl înlăture.

Ce probleme fizice avea Pavel?

Apostolul Pavel avea probleme cu vederea, din cauza revelațiilor cu al treilea cer care îl putea face mândru, ca să-l țină smerit, Domnul a îngăduit un duh de boală de ochi, un înger al celui rău.

Biblia ne relatează prima oară când Pavel a fost bolnav cu ochii:

Fapte 9:3-6: **„În timp ce era pe drum și se apropia de Damasc, a strălucit deodată împrejurul lui o lumină din cer. El a căzut la pământ și a auzit un glas care-i zicea: Saul, Saul, de ce Mă persecuți? El a întrebat: Cine ești, Doamne? Isus i-a răspuns: Eu sunt Isus, Cel pe Care tu Îl persecuți! Ridică-te, intră în cetate și ți se va spune ce trebuie să faci! Bărbații care-l însoțeau în călătorie s-au oprit amuțiți; auzeau într-adevăr glasul, dar nu vedeau pe nimeni. Saul s-a sculat de la pământ și, măcar că ochii îi erau deschiși, nu vedea nimic”.**

Iar ulterior el personal își descrie problemele lui fizice în Galateni 4:15, unde se spune: **„Așadar, unde este aceea fericire a voastră? Vă mărturisesc că, dacă ați fi putut, v-ați fi scos până și ochii și mi i-ați fi dat!”.** Iar în Galateni 6:11: **„Vedeți cu ce litere mari v-am scris chiar cu mâna mea!”**

Apostolul Pavel, foarte timpuriu a primit acest țepuș, cu paisprezece ani înainte de a le scrie a doua epistolă corintenilor, căci el declară: **„Cunosc un om în Cristos, care, acum paisprezece ani...a fost răpit în al treilea cer”.**

Prin urmare el avea probleme cu vederea chiar atunci când se afla în fața sinedriului după cum relatează prin inspirație Luca, când ne istorisește: **„Chiar din Atunci Pavel i-a zis: Te va bate Dumnezeu, perete văruit! Tu zezi ca să mă judeci după Lege și poruncești să mă lovească, încalcând astfel Legea?! Cei care stăteau lângă el i-au zis: Îl insultă pe marele preot al lui Dumnezeu? Pavel le-a răspuns: N-am știut, fraților, că este marele preot; căci este scris: **„Să nu-l vorbești de rău pe conducătorul poporului tău!”** - Fapte 23:3-5. Iată Pavel nu l-a recunoscut pe marele preot pentru că nu vedea bine.**

Vedenia sau viziunea cu al treilea cer, a dus ca să primească un sol al satanei, adică la orbirea fizică, ca să nu se îngâmfte. Unii au fost orbi spirituali (ca fariseii - Ioan 9:39-41), chiar dacă ei au văzut fizic, alții au văzut spiritual ca și Pavel, dar pentru a-i ține smeriți, ei nu au mai văzut bine fizic.

4) Dați exemple de oameni ai credinței bolnavi?

Atrăgătoare “doctrina sănătății”, pentru cei care se iubesc pe sine și doresc o viață fără suferință, pentru cei care nu cunosc Scripturile, căci o simpla înșiruire de personaje biblice, de la Iov la Pavel, Epafrodit, Timotei, Trofim, ne poate demonstra fără echivoc ca aceștia au suferit în corp, și în ciuda acelor slăbiciuni, Dumnezeu a fost glorificat prin ei (Isaia 52:14; 53; Galateni 4:13-15; Filipeni 2:25-27; 1Timotei 5:23; 2Timotei 4:20), iar ei au devenit cunoscuți prin puterea credinței lor, și nu printr-o eventuală lipsa a ei (Evrei 11:33-40), cum susțin cei ce predică “evanghelia prosperității”!

Susținerea unor asemenea aberații indică o necunoaștere a Scripturilor și o consecvență practică de scoatere din context a pasajelor care, doar par, să justifice aceasta doctrină a „sănătății și prosperității”, pe care acum o promovează la nivel mondial unele grupări, dar care este demascată de Biblie după cum vom vedea în continuare: Dumnezeu nu vindecă întotdeauna.

5) Este Dumnezeu obligat să vindece?

Dumnezeu ne aude întotdeauna, când ne rugăm din inimă (Psalmul 62:8; 77:6; Isaia 26:9), și intervine, dar nu întotdeauna când, sau cum vrem noi. Dumnezeu este suveran, El face ceea ce Îi place după cum se spune și în Psalmul 115:3: „**Dumnezeul nostru este în cer, El face tot ce vrea**”!

Poate uneori bolnavul nu este suficient de sincer și el vrea să fie vindecat, dar doar ca apoi să-și continue modul de viață în păcat. Alteori boala este o disciplină și o metodă de-a lui Dumnezeu de a smeri, și El nu-l va vindeca până când acesta nu ajunge la nivelul cerut de umilință și îndelungă răbdare (Iov 36:8-10,15; Psalmul 107:12; Evrei 12:5-11; Iacob 1:2-4; Apocalipsa 2:20-23).

Dumnezeu îmi arată limitele mele și bine face, El mă salvează de firea păcătoasă, uneori boala este instrumentul prin care o face. El uneori prin permiterea de suferințe în trup, astfel de multe ori boala fizica aduce vindecare spirituală, zdrobire și eliminarea mândriei. Poate vi se pare stranie o astfel de afirmație că bolile fizice pot aduce vindecare spirituală, însă chiar Biblia expune un astfel de principiu atunci când spune: „**Mijloacele de vindecare pentru cel rău, sunt bătăile și vânătăile până la rană**” (Proverbe 20:30). Auziți ce spune Cartea Cărților, că unii se pot vindeca spiritual doar prin bătăi și vânătăi, astfel dacă suntem într-o astfel de situație și anume suntem răi, încăpățânați și mândri, Dumnezeu are și astfel de metodă de vindecare prin răni și suferință (vezi și Evrei 12:5-13).

Într-o astfel de situație să nu ne așteptăm ca Dumnezeu să ne vindece din punct de vedere fizic, dacă noi nu ne smerim sau nu ascultăm de El. Dumnezeu este dispus să ne vindece întotdeauna și fizic dar doar în termenii și în condițiile Lui (Proverbe 28:9; Evrei 11:6; I Ioan 5:14,15).

6) Faptul că Iesus Fiul lui Dumnezeu a purtat la cruce bolilele omenirii, nu mai trebuie să ne îmbolnăvim din acest motiv?

Unii spun: „*Isus a purtat bolile mele și eu nu mai trebuie să le port, deci eu nu mai trebuie să fie bolnav, dacă sunt bolnav înseamnă că nu cred în schimbul ce la efectuat Isus prin jertfa Sa la Golgota, unde a luat bolile mele și mi-a dat sănătatea Sa*”!

Grupările carismatice, nu înțeleg că Iesus, Fiul lui Dumnezeu a câștigat de drept, iertarea omenirii, vindecarea, și nemurirea, etc., însă nu și de fapt!

Atunci când oamenii cred și ascultă de El, oamenilor li se aplică aceste drepturi câștigate de Domnul (Ioan 3:36)!

Astfel prin jertfa lui Isus, „**a venit către toți oamenii o îndreptățire a vieții**” (Romani 5:18), însă nu toți omeni sunt îndreptățiți prin Cristos, doar cei ce cred în El (Romani 3:22).

Da, există o bază pentru vindecare de drept, descrisă în Isaia 53:4, GBV 2001: „**Cu siguranță, El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui; iar noi, noi L-am socotit pedepsit, lovit de Dumnezeu și chinuit**”.

Însă Dumnezeu hotărăște când, unde, la cine, și cum, să folosească această bază a vindecării și să aplice astfel sângele vărsat de Cristos la Golgota, pe baza credinței (Evrei 11:6), pe baza ascultării (Evrei 5:9) și a voinței Sale (I Ioan 5:14,15).

7) Care este o altă învățătură periculoasă în ce privește „vindecarea”?

Mulți doresc vindecarea fără a cerceta izvorul de unde vine!?!)

Unii oamenii caută cu tot dinadinsul vindecarea indiferent de preț, timp, energie irosită sau de compromisuri în materie de credință, chiar dacă metoda sau oamenii care o oferă au metode și idei dubioase, nebiblice, ba chiar demonice!

Însă această căutare nebună după vindecare, ne poate face să cădem în idolatrie punând sănătatea sau căutarea vindecării, mai presus de al căuta pe Dumnezeu, astfel mulți jertfesc pe altarul sănătății, chiar mai mult decât jertfesc în relația lor cu Dumnezeu.

Ba mai mult, am observat din Biblie căci chiar Diavolul poate face

vindecări (Matei 24:24; 2Corinteni 11:3; Apocalipsa 13:3,14,15), astfel este foarte important să ne întrebăm: *de unde vine izvorul acelei metode? Cum putem deosebi o lucrare cu adevărat de la Dumnezeu, de o lucrare omenească înșelătoare sau chiar demonică?* Pentru a răspunde la această întrebare voi arăta diferențele dintre lucrarea lui Dumnezeu și cea a Diavolului în domeniul vindecărilor prin următorul tabel:

Lucrarea lui Dumnezeu prin Iesus și Spiritul Sfânt:	Lucrarea Diavolului și a îngerilor Săi:
Face bine și spiritual (Psalmul 103:3,4). Lucrarea de vindecare se împletește de multe ori cu predicarea Evangheliei (Matei 10:7,8). Sau cu lucrarea de mărturisire a păcatelor (Marcu 6:12,13; Iacob 5:14-16).	Face rău spiritual (2Tesaloniceni 2:9-12; Apocalipsa 13:3,4). Și nu are legătură cu Evanghelia. Oamenii nu au cunoștința exactă a adevărului ca să poată să își mărturisească păcatele!
Sunt efectuate gratis (Matei 10:8).	De multe ori pe bani sau alte bunuri (Fapte 16:16).
Se folosesc metode Biblice (1Corinteni 4:6). În Scripturile Ebraice oamenii se vindeau: în numele lui Iehova, iar în Scripturile Creștine: în Numele lui Iesus (Fapte 3:6,16). Metodele de vindecare divină apar pe paginile Bibliei, nu sunt ritualuri, secrete sau oculte.	Se folosesc metode dubioase, chiar sacrificii de animale, plante, bunuri material sau oameni (2Împărați 3:27; Psalmul 106:37,38). Dar chiar de ar fi vorba de utilizarea unor formule religioase, a crucii sau a Bibliei, a busuiocului sau a folosirii așa zisei „apă sfințită”, etc. Toate acestea nu garantează ca fiind o vindecare divină, ci mai degrabă o înșelătorie căci aceste metode nu le găsim în Biblie.

În concluzie, creștinul și temătorul de Dumnezeu, nu vrea să obțină vindecare ori și cum, ci doar de la Dumnezeul Lui, căci doar această vindecare este durabilă și cu efecte benefice!

8) Învățã Biblia de vindecãri demonice?

Unii nu cred cã Diavolul și îngerii lui pot face vindecãri, acesta este prima metode de înșelare, în care oamenii cred cã toate vindecãrile

sunt divine!

Însă, Biblia care este Cuvântul lui Dumnezeu, indică că și Diavolul și demonii pot face vindecări, astfel găsim în Biblie următoarele descrieri ale lucrărilor celui Rău: **“Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși”** (Matei 24:24; vezi și Marcu 13:22).

Deci însuși Domnul Iesus Christos își avertizează discipolii că vor veni unii, care vor face semne și minuni (în acestea se implică și vindecări: compară Fapte 2:22 cu 10:38), iar aceștia nu sunt decât profeți și Cristoși falși, astfel ei vor face aceste lucrări de putere printre care și vindecări cu puterea Diavolului, căci Domnul Adevărului nu are nimic de a face cu profeții falși.

„În cetate era un om, numit Simon, care zicea că este un om însemnat; el vrăjea și punea în uimire pe poporul Samariei.” (Fapte 8:9). Astfel Biblia arată că Diavolul are putere și acționează prin unii oamenii făcând lucruri supranaturale ca și Simon.

„Arătarea lui (omului fărădelegii) se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase, și cu toate amăgirile nelegiuirii pentru cei ce Sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți.” (2Tesaloniceni 2:9). Este interesant că în acest text se arată că lucrarea omului fărădelegii: anticrist, care se prezintă drept Dumnezeu, este prin **„tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase”** această descriere a lucrării lui este identică cu cea făcută de Iesus și descrisă în Fapte 2:22, sau cu cea făcută de apostoli și descrisă în Evrei 2:2-4, căci tot aceste trei elemente le găsim și aici, și anume: **„minuni”** în greacă **„terata”**, ba chiar **tot felul** de minuni; **„semne”** în greacă **„semeia”**; și **„puteri”** în greacă **„dunamis”**, astfel Satan este capabil să facă vindecări, acest lucru reiese și din textul următor unde fiara, care reprezintă pe anticrist care va conduce lumea se va vindeca la unul din capetele ei: **„Unul din capetele ei părea rănit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată. și tot pământul se mira după fiară.”** (Apocalipsa 13:3). Ba chiar fiara cu coarne ca de miel, face semne mari (Apocalipsa 13:13) pentru a amăgi pe locuitorii pământului.

Chiar în prezent înțelepciunea drăcească, și antihrist lucrează prin înșelătoria religioasă și se folosesc de Numele Domnului, dar Domnul nu e implicat; ci, este o lucrare de rătăcire (comp. cu 1Regi cap. 22), iar oamenii de care se folosesc acești demoni declară în ziua judecății: **„Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne!**

N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?” Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.”

Deci vor fi oameni în ziua judecării care au scos demoni deci implicit au făcut vindecări în numele Domnului, și totuși ei nu sunt slujitori aprobați ai Domnului, căci Domnul precizează: **„Niciodată nu v-am cunoscut”**. Ei au făcut lucrări fiind într-o lucrare de rătăcire trimisă de Dumnezeu prin demoni. Dar poate ne întrebăm, de ce permite Dumnezeu ca slujitorii Diavolului, să întrebuițeze uneori numele Domnului sau a lui Dumnezeu? Răspunsul la această întrebare îl găsim în 2Tesaloniceni 2:9-12, unde suntem învățați următoarele: **„Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase, și cu toate amăgirile nelegiurii pentru cei ce Sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți. Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună: pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiure, să fie osândiți.”** Deci scopul acestei permisiunii din partea lui Dumnezeu, este ca cei ne-sinceri, cei care nu iubesc adevărul să fie înșelați.

Astfel Dumnezeu este cu cel care iubește adevărul, acestuia îi dă lucrări adevărate, dar cu cel ce iubește minciuna și nelegiurea **„le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună”** (Psalmul 18:25,26; 2Timotei 4:3,4; Romani 1:21-28; Ezechiel 14:3-8).

Întrebări de verificare:

- 1) Este biblică doctrina potrivit căreia: toți credincioșii trebuie să fie sănătoși?
- 2) Dați exemple de pedepse divine prin boală în Noul Legământ?
- 3) Dați argumente că țepușul lui Pavel era boala lui de ochi?
- 4) Dați exemple de oameni ai credinței bolnavi?
- 5) Este Dumnezeu obligat să vindece?
- 6) Faptul că Iesus Fiul lui Dumnezeu a purtat la cruce bolilele omenirii, nu mai trebuie să ne îmbolnăvim din acest motiv?
- 7) Care este o altă învățătură periculoasă în ce privește „vindecarea”?
- 8) Învăță Biblia de vindecări demonice?

Text de învățat pe de rost: Psalmul 115:3

9. Vindecări în Regatul lui Dumnezeu

1) Ce roluri va avea mireasa lui Cristos în cer și cum va fi acolo?

Scripturile descriu trei aspecte ale rolului creștinilor în cer, și anume: (1) vor fi regi împreună cu Cristos și vor domni cu El, timp de 1000 de ani peste pământ și oamenii de pe el (Daniel 7:18,27; 2Timotei 2:12; Apocalipsa 20:6).

(2) Vor fi preoți, cu rol de mijlocire, vindecare (Apocalipsa 1:6; 5:9,10; 22:2).

(3) Vor fi judecători, adică vor judeca națiunile la sfârșit și vom executa judecata dreaptă asupra lor (1Corinteni 6:2; Apocalipsa 2:26,27).

De asemenea, vor participa la judecarea îngerilor răi (1Corinteni 6:3), precum și la judecarea din mileniu (Matei 19:28; Luca 22:30; Isaia 65:20) și de la sfârșitul mileniului (comp. Apocalipsa 20:11-15 cu 3:21).

Biblia descrie cerul ca un paradis, adică un loc al farmecului, al desfătării. De fapt, paradisul pământesc este o umbră a celui ceresc, cu toate că cuvântul rai sau paradis se referă la grădină, el se aplică atât la pământ (Geneza 2:8-15), cât și la cer, în funcție de context (2Corinteni 12:1-4; Apocalipsa 2:7).

2) Cum se va împlini scopul lui Dumnezeu?

În viitor, creștinii vor fi regi împreună cu Cristos și vor domni cu El: 1000 de ani peste pământ și oamenii de pe el (Daniel 7:18,27; 2Timotei 2:12; Apocalipsa 20:6), ei vor fi: preoți, cu rol de mijlocire, vindecare (Apocalipsa 1:6; 5:9,10; 22:2), și judecători, adică vor judeca națiunile la sfârșit și vor executa judecata dreaptă asupra lor (1Corinteni 6:2; Apocalipsa 2:26,27), dar vor participa și la judecarea îngerilor răi (1Corinteni 6:3).

Biblia descrie cerul ca un paradis, adică un loc al farmecului, al desfătării. De fapt, paradisul pământesc este o umbră a celui ceresc, cu toate că cuvântul rai sau paradis se referă la grădină, el se aplică atât la pământ (Geneza 2:8-15), cât și la cer (2Corinteni 12:1-4; Apocalipsa 2:7).

Dar în viitor se va împlini **scopul lui Dumnezeu: pământesc-material!** În primul rând, parțial pe acest pământ, și apoi final pe noul pământ!

Astfel, la revenirea Domnului Isus, scopul lui Dumnezeu se va împlini parțial pe acest pământ, deoarece chiar în mileniu vor exista păcătoși, oameni care vor fi pedepsiți cu moartea (Isaia 65:20), și la

sfârșitul mileniului va exista o răzvrătire a multora care vor trece de partea lui Satan (Apocalipsa 20:7-10).

Dar cu toate acestea, este bine că Diavolul și îngerii lui vor fi închiși în adânc pentru o mie de ani (Apocalipsa 20:1-3; Isaia 24:21,22).

Astfel, pământul va fi eliberat de oamenii răi care îl poluează și distrug și le fac rău semenilor lor (Psalm 37:9-11; Apocalipsa 11:18). Oamenii drepti **se vor înmulți** pe pământ (Isaia 65:20-22), **pământul va fi supus unei lucrări de regenerare**, începând cu venirea lui Isus, oamenii îl vor lucra transformându-l treptat într-un paradis (Matei 19:28; Isaia 32:15-17; 35:1,2,7).

Astfel în mileniu, nu vor mai fi: războaie (Psalm 46:8,9; Isaia 2:4), foamete, va fi hrană din abundență (Psalm 72:16; Isaia 65:22), bolile, bătrânețea și moartea datorită păcatului adamic vor fi înlăturate (Isaia 33:24; 35:5,6; 25:8; Iov 33:25). Va fi pace și locuințe pentru toți (Isaia 32:17,18; 65:21,22; Mica 4:3,4).

Iar **toate viețuitoarele vor fi supuse omului**, nu vor exista pericole din partea animalelor, cele sălbatice nu vor mai fi feroce, vor fi relații armonioase între om și animale (Isaia 11:6-9; 65:25; Osea 2:18).

Cu toate că Adam și Eva au păcătuit și astfel pământul nu a devenit un paradis (Geneza cap. 3), totuși scopul lui Dumnezeu nu s-a schimbat, doar amânat din cauza păcatului introdus în lume, astfel, această decădere a omului și a planetei nu este decât pentru un timp (Romani 8:19-22).

În viitor acest plan se va împlini parțial în mileniu (Isaia 65:7-25; Apocalipsa 20:1-7), iar apoi acest plan se va materializa pe deplin și pentru eternitate pe pământul cel nou care va fi veșnic (Isaia 65:17; 66:22; Apocalipsa 21:1-4).

3) Cine va locui pământul în mileniu?

După cum am văzut, creștinii autentici au speranța cerească și nu vor fi pe pământ (Filipeni 3:20,21), dar totuși Biblia precizează că vor exista națiuni pe pământ peste care ei vor domni (Daniel 7:14; Apocalipsa 20:3,8). *Cine sunt aceștia?*

Ei bine, este vorba de două categorii de oameni după cum urmează:

(1) Israelul carnal, care se întoarce la Dumnezeu în ziua venirii Domnului, când îl vor vedea pe norii cerului (Zaharia 12:10; Osea 3:4-5). După ce două treimi din națiunea Israel vor fi nimicite, o treime din Israel (rămășița) purificată, va moșteni pământul în mileniu (Zaharia 12:8,9; Țefania 3:12,13).

Astfel, după ce se va încheia: „**plinătatea neamurilor**”, strângerea tuturor creștinilor în corpul lui Cristos, vine Domnul și are loc

răpirea miresei lui Cristos, dar în aceeași zi, dar după răpirea miresei, Domnul va izbăvi pe Israel de dușmanii lui, și ei vor fi restabiliți în țara lor (Romani 11:25-28; Isaia 44:1-4; Ezechiel 37:21-28; Amos 9:11-15).

(2) A doua categorie de oameni, sunt oamenii din toate națiunile care spre timpul sfârșitului se alipesc de Israel ca prozeiți la iudaism. Înainte de neacazul cel mare (timpul sfârșitului) este profetizat că templul din Ierusalim se va reconstrui, deci va exista un templu fizic în perioada împlinirii Apocalipsei (Apocalipsa 11:1,2; Daniel 9:27; Matei 24:15-22), oamenii din toate națiunile se vor închina la templu acceptând religia iudaică (Isaia 2:1-4; Mica 4:1-4; Zaharia 8:7-23), așa ca și în primul secol (Ioan 12:20; Fapte 2:5-11). Aceștia vor locui pământul împreună cu Israelul.

4) Ce se va întâmpla cu bolile în Regatul lui Dumnezeu?

Biblia vorbește în Romani 8:17-25, despre copii lui Dumnezeu că și ei suferă, și tot la fel și creația (restul oamenilor, animalele, plantele, etc.) suferă așteptând înfierea, adică răscumpărarea corpurilor noastre. Astfel doar venirea Domnului ca Rege care își va manifesta atunci puterea de a supune toate, va aduce ca creștinii morți să fie înviați, iar cei vii care suferă chiar din cauza bolilor să fie transformați, glorificați în corpuri spirituale asupra cărora durerea, boala, moartea adamică sau chiar moartea a doua, nu va avea nici o putere (1Corinteni 15:42-55; Apocalipsa 20:6).

Deci doar Regatul lui Dumnezeu prin venirea lui Isus va aduce o vindecare deplină și instantanee pentru copii lui Dumnezeu, căci atunci nu numai spiritele lor vor fi regenerate ca și în cazul nașterii din nou (Romani 8:16; Efeseni 4:23; Romani 2:28,29), ci însuși trupurile lor vor fi răscumpărate și regenerate, devenind trupuri nemuritoare (1Corinteni 15:53-55).

La reînțoarcerea lui Isus Cristos va începe reînnoirea tuturor lucrurilor (Matei 19:28; Fapte 3:21), adică a creației (restul oamenilor, animalele, plantele, etc.), atunci va începe eliberarea pământului și a omenirii de orice forma a răului (Isaia 11:9), deoarece Satan este legat (Ap.20:1-3), iar vindecarea va fi sub aripile Lui Cristos (Maleahi 4:2). Astfel treptat pământul va fi vindecat, va deveni un paradis (Isaia 32:15-17; 35), unde nu va exista foamete (Psalmul 72:16; Isaia 65:22), boli (Isaia 33:24), molime, bătrânețe (Iov 33:25).

Despre vindecarea bolilor în mileniu, găsim în Isaia 33:24, GBV 2001, unde Dumnezeu promite: **“Și locuitorul nu va zice: „Sunt**

bolnav“: Poporului care locuiește în el i se va ierta nelegiuirea”.

În context este vorba de locuitorii Ierusalimului, căci Israelul va viertat de nelegiuirea lui (Romani 11:26,27), și astfel nu vor mai fi bolii, textul se aplică și la prozeliții la iudaism, care vin să se închine la Ierusalim (Isaia 2:2-4).

Isaia 35:5,6, GBV 2001: **“Atunci ochii orbilor se vor deschide și urechile surzilor se vor destupa. Atunci șchiopul va sări ca un cerb și limba mutului va cânta; pentru că vor țâșni ape în pustiu și râuri în pustietate”.**

Textul se referă la locuitorii Israelului din mileniu, dar se aplică și la cei dintre națiuni care vor locui cu israelul fiind prozeliți la iudaism (Mica 4:1-5).

Atunci se vor turna binecuvântări asupra pământului și a omului căci Biblia promite în Apocalipsa 22:1,2: **„Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului. În mijlocul străzii cetății, și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod, și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea Neamurilor.”**

Însă și pe parcursul mileniului, pe pământ, va exista suferința sau moarte ca urmare a unor pedepse divine peste cei ce nu vor asculta atunci de legea lui Dumnezeu (Isaia 65:20; 66:23,24; Ezechiel 11:17-21; Zaharia 14:16-19). Astfel doar la sfârșitul celor o mie de ani, după ultima încercare, după judecată și după nimicirea Diavolului și a morții (Apocalipsa 20:7-15), atunci și creația se vor bucura de libertatea fiilor lui Dumnezeu (Romani 8:18-21), atunci Dumnezeu va fi totul în toți (1Corinteni 15:28), și atunci se va împlini textul din Apocalipsa 21:4-6 care descrie așa de minunat vindecarea deplină a creației prin cuvintele: **„El va șterge orice lacrimă din ochii lor. și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”** Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: **„Iată, Eu fac toate lucrurile noi.”** Și a adăugat: **„Scrie, fiindcă aceste cuvinte Sunt vrednice de crezut și adevărate.”** Apoi mi-a zis: **„S-a isprăvit!...”**

5) Ce se va întâmpla la sfârșitul mileniului de pace?

Când se vor împlinii cei o mie de ani, Satan și cu îngerii lui vor fi dezlegați și ei vor înșela din nou pe mulți de pe pământ, care se vor răzvrăti și se vor ridica contra taberei sfinților și a cetății iubite (Noul Ierusalim), însă un foc din cer va mistui pe acei oameni, iar Diavolul și îngerii lui vor fi aruncați în lacul de foc unde vor fi chinuți etern

(Apocalipsa 20:7-10).

După aceea, apare Marele scaun de domnie mare și alb, morții care nu au înviat la prima înviere (care este doar pentru creștini), vor învia și vor fi duși și judecați în fața scaunului de domnie. Apoi cerul fizic (atmosfera), și pământul fizic, marea fizică, vor dispărea, fiind distruse (Isaia 51:6; Evrei 1:10,11; Matei 24:35; Marcu 13:31).

La sfârșitul celor o mie de ani, după judecata finală, nu va mai fi o alta judecata deoarece moartea va fi nimicită (Isaia 25:8), și implicit boala și bătrânețea!

După judecată va fi creat un cer nou și un pământ nou perfect și etern (Apocalipsa 21:1-7; 2Petru 3:13; Isaia 66:22), care vor împlini planul lui Dumnezeu pentru totdeauna.

Întrebări de verificare:

- 1) Ce roluri va avea mireasa lui Cristos în cer și cum va fi acolo?
- 2) Cum se va împlini scopul lui Dumnezeu?
- 3) Cine va locui pământul în mileniu?
- 4) Ce se va întâmpla cu bolile în Regatul lui Dumnezeu?
- 5) Ce se va întâmpla la sfârșitul mileniului de pace?

Text de învățat pe de rost: Apocalipsa 21:4-6.

10. Ce poți face când ești bolnav?

1) Ce trebuie să faci când ești bolnav?

În primul rând, trebuie să vorbim cu Dumnezeu, și să primim sfatul și călăuzirea Lui, soluția Lui pentru situația noastră, după cum este scris în Psalmul 73:21-24, SCC: **“Când mi se frământa inima și mă chinuiam înăuntrul meu, eram prost și nu știam, eram o fiară înaintea Ta. Dar eu sunt întotdeauna cu Tine: Tu m-ai apucat de mâna dreaptă, mă vei călăuzi cu sfatul Tău și, după aceea, mă vei primi în glorie”.**

Iată dacă umblăm cu Dumnezeu, El întotdeauna ne va apuca spiritual de mână, adică ne va conduce și ne va călăuzi cu sfatul Lui spre biruință, spre glorie!

La fel, apostolul Pavel spune în Romani 8:14, SCC: **“Pentru că oricâți sunt conduși de Spiritul lui Dumnezeu, aceștia sunt fii de Dumnezeu”**. Fiii lui Dumnezeu au harul să fie conduși în viață de Spiritul lui Dumnezeu, chiar în domeniul încercărilor, bolilor, etc.

Chiar cei care sunt doar discipoli ai Domnului, pot auzi vocea Păstorului (Ioan 10:1-5).

Începătorii în credință și temătorii de Dumnezeu, pot întreba pe Dumnezeu prin lucrătorii creștini care îi vor învăța din partea lui Dumnezeu (Efeseni 4:11-13).

Creștinii și discipolii Domnului, pot să-l întrebe pe Dumnezeu, *ce fel de boală este: 1. boală ca pedeapsă pentru un păcat, 2. boală ca atac din partea celui rău; 3. boală ca țepuș?*

După ce aflăm cu ce boală ne confruntăm, trebuie tot pe Creatorul vieții să-L întrebăm: *care este soluția la boala respectivă?*

Să analizăm din punct de vedere biblic soluțiile la cele trei tipuri de boli în continuare.

2) Ce trebuie să faci în cazul bolii ca pedeapsă pentru păcat?

După ce aflăm de la Dumnezeu că este o boală ca pedeapsă pentru un păcat, uneori un păcat repetat, o slăbiciune majoră pe care nu o reușim să o biruim (Evrei 12:5-12; 1Corinteni 11:30; Apocalipsa 2:22), trebuie imediat să ne căim de acel păcat (Psalmul 32:1-6).

Dumnezeu va stabili o perioadă de timp, cât va ține durerea (boala) pentru neascultarea noastră, apoi vom fi vindecați și restabiliți spiritual adică iertați de Dumnezeu (Numeri 12:9-15).

Când suntem bolnavi, pedepsiți de Dumnezeu, după câteva zile, Dumnezeu ne poate călăuzi pentru a apela la bătrânii adunării ca ei să ne de-a sfaturi cum să biruim aceea slăbiciune, să ne căim în

fața lor, și ei pe baza mărturiei noastre sincere, se vor ruga la Dumnezeu pentru iertare și vindecare și ne vor unge cu untdelemn și astfel vom fi iertați și vindecați (Iacob 5:14-16).

3) Ce trebuie să faci în cazul bolii ca atac din partea lui Satan și a demonilor?

După ce aflăm că ne simțim rău, ca urmare a atacului satanei sau al demonilor (Iov cap. 1,2; Filipeni 2:25-27), deoarece Dumnezeu a îngăduit acest atac să fim încercați, să vadă credința și credincioșia noastră, noi putem să-i arătăm credința și credincioșia noastră cerându-i la Dumnezeu o soluție la acel atac, și putem fi căluziți spre post, rugăciune, laudă, fapte ale credinței, iar prin această ascultare a noastră (Ioan 3:36; Evrei 5:9), noi demonstrăm credință și credincioșie, și aratăm lumii spirituale că nu este mai necesară încercarea credinței, și astfel alungăm forțele demonice care ne cauzează răul (1Petru 5:8,9)!

4) Ce trebuie să faci în caz de boală ca țepuș?

După ce aflăm de la Dumnezeu că este o boală ca țepuș (2Corinteni 12:1-10; 2Timotei 5:23), trebuie să aflăm motivul acestui țepuș, fie mândria, pasiunea greșită, etc, și să ne corectăm, în măsura corecției boala ca țepuș poate fi ameliorată, dar niciodată în epoca actuală vindecată, acel țepuș va fi păstrat preventiv ca să nu apucăm din nou pe calea slăbiciunii noastre pregnante!

Dumnezeu în mila Lui ne poate da ameliorări, fie prin tratamente (1Timotei 5:23), prin rugăciunile fraților (1Tesaloniceni 5:25), dar niciodată nu vom fi eliberați decât la transformarea corpurilor noastre în corpuri nemuritoare fie prin înviere sau prin răpire (1Corinteni 15:50-54).

5) Cum să ne păstrăm vindecarea?

Vindecarea ca și eliberarea de demoni, are nevoie de păstrare, de apărare a ei, ca să nu mai dăm prilej Diavolului!

Domnul ne învață după ce am fost vindecați să nu mai păcătuiim acel păcat care a dus la boala respectivă, de ce?

Răspunsul îl găsim în Cuvintele Domnului spuse paralticului după vindecarea acestuia: **“După acestea, Iesus l-a găsit în curtea templului, și i-a zis: Iată! Ai fost făcut sănătos; nu mai păcătui, ca să nu ți se facă ceva mai rău”** (Ioan 5:14, SCC).

Atunci când un om repetă păcatul, primește o boală mai grea, deoarece Domnul a precizat în Luca 11:24-26, SCC:

“Când spiritul necurat are să iasă din om, trece prin locuri fără ape, căutând odihnă; dar negăsind, atunci zice: mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit. Și venind, o găsește neocupată; măturată și împodobită. Atunci se duce și ia pe lângă el alte șapte spirite mai rele decât el, și intrând, locuiesc acolo; și starea din urmă a omului acela se face, mai rea decât cea dintâi””.

Atunci când spiritul necurat pleacă ca urmare a lucrării de eliberare și vindecare, dar după un timp revine la acel om să vadă dacă acel om prin credință și ascultare (Fapte 5:32) și-a umplut casa (ființa), cu Spiritul Sfânt, prin care ne păstrăm eliberarea și vindecarea, în caz contrar starea celui om devine mai rea ca la prima boală!

Și nu mai are nici harul de a fi vindecat, devenind o boală cronică sau o boală ca țepuș!

Dumnezeu nu se lasă batjocorit, ceea ce va semăna omul, aceea va secera (Galateni 6:7,8)!

6) Care sunt piedicile în calea vindecărilor?

Biblia ne arată și piedicile ce stau în calea vindecărilor divine, și pe care o să le descriem pe scurt în continuare:

Trăirea în păcat, ne-mărturisirea păcatului, și ne-căința, căci păcatul nu numai că aduce boli sau le agravează pe cele existente, iar fără căință nu există iertare și fără iertare nu există: vindecare! (comp. cu Isaia 33:24; Marcu 2:9).

Păcatul creează o barieră (Isaia 59:2) în calea intervenției vindecătoare a lui Dumnezeu, astfel nu degeaba recunoaște Psalmistul în Psalmul 32:3-5,10, unde se spune: „**câtă vreme am tăcut, mi se topeau oasele de gemetele mele necurmte. Căci zi și noapte mâna Ta apăsa asupra mea; mi se usca vлага cum se usucă pământul de seceta verii. Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu, și nu mi-am ascuns fărădelegea. Am zis: „Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile! Și Tu ai iertat vina păcatului meu...De multe dureri are parte cel rău, dar cel ce se încrede în Domnul, este înconjurat cu îndurarea Lui.”**

O altă barieră în calea vindecării este necredința, (Iacob 1:6-8), ba mai mult, acolo nu se prea manifestă nici darul vindecărilor, după cum am mai spus, acest dar înflorește într-un teren al credinței, și de asemenea Dumnezeu nu dorește să lezeze concepția sau convingerile unei persoane făcând vindecări miraculoase în viața cuiva, care nu mai crede că Dumnezeu poate să mai vindece (compară cu Marcu 6:5,6).

Mulți oameni spun: „*facă-se voia Ta*”, deoarece nu au dezvoltat,

călăuzire și această rugăciune: denotă ne-cunoștință și necredință, Căci dacă știi că voința lui Dumnezeu este să te vindece, atunci tu nu mai are rost să spui „*facă-se voia Ta*” ci vei spune: „*Doamne vindecă-mă după cum mi-ai promis, că aceasta este voința Ta*”.

În plus, un lucru care împiedică vindecarea divină, este atunci când Legile lui Dumnezeu sau cele naturale continuă să fie încălcate, căci Dumnezeu nu poate încuraja fărâdelegea și în acest sens observați ce se spune în 2Cronici 7:14 „**dacă poporul Meu peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga, și va căuta Fața Mea, și se va abate de la căile lui rele, îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul, și-i voi tămădui țara.**” Deci tămăduirea este strict legată de ascultare, de abaterea de la căile rele. A umbla hrănit de Suflarea de viață, implică a umbla în Călăuzirea Spiritului (Romani 8:14). Orice neascultare de Spiritul, duce la mândrie, moarte, extreme!

Domnul Iesus a ținut cont de limitele discipolilor Săi când a spus: „**Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta**” (Ioan 16:12). Trebuie să ne cunoaștem limitele în muncă, în lucrare, în toate și să ținem cont de ele, pentru a nu ne extenua (comp. cu 2Tesaloniceni 2.13) și pentru a nu cădea în mândrie sau pasiune greșită!

Chiar Dumnezeu în legea Sa, a scos în evidență câteva aspecte în acest sens, de pildă în lege era scris: „**să nu ari cu un bou și cu un măgar înjugați împreună**” (Deut.22:10); sau: „**Să nu te apropii de o femeie în timpul necurăției ei**” (Levetic 18:19). De aceea, a fi cu luare aminte asupra noastră (1Timotei 4:16), asupra alimentației noastre, asupra igienei și curățeniei noastre fizice, asupra muncii noastre, gândirii noastre, etc. care ne poate face să nu încălcăm legile lui Dumnezeu, fie cele spirituale sau naturale pentru ca să ne meargă bine (Deuteronom 6:24; Proverbe 11:19).

7) Cum să trăim în armonie cu suflarea de viață?

Suflarea de viață de la Dumnezeu, este prezentată nu doar ca dând viață din punct de vedere fizic în corp și suflet (Geneza 2:7), dar în Iov 32:8, GBV 2001, se mai spune: „**Dar este un duh și acesta este în om; și suflarea Celui Atotputernic le dă pricepere**”. Astfel, suflarea de viață îți dă capacitatea de a fi *priceput* în domenii care țin de viața omului, iar cei care trăiesc în armonie cu suflarea de viață, devin pricepuți, echilibrați, cumpătați, plini de vitalitate, de putere de a discerne alimentele sau activitățile potrivite care îi vor da maxim de vitalitate.

Însă cei care nu trăiesc în acord cu suflarea de viață, sunt călăuziți de duhul morții și tot ceea ce fac: fie când mănâncă, lucrează, beau, etc. îi duce la moarte.

Este demn de cunoscut, că toți oamenii primesc dovezi ale bunătății Creatorului, că Dumnezeu le umple inimile de bucurie prin anotimpuri roditoare și bucurii ale vieții (Fapte 14:16-17), suflare de viață (Fapte 17:24-25, Fapte 17:28), ei primesc suflarea (spirit) de viață prin aerul care îl respiră, prin apa și hrana pe care o consumă în care se află suflarea divină ce susține viața!

În contrast demonii (dracii) sunt despărțiți de Iehova (Isaia 59:2), ei nu au viață prin ei înșiși (1 Timotei 6:16), ei nu au harul pe care îl primesc oamenii, deoarece ei L-au văzut pe Dumnezeu, și nu au ascultat, și de aceea ei nu mai primesc har (îngăduință), nu mai primesc suflare de viață, sau hrană ce conține suflarea de viață.

Prin urmare ei doresc să subjuge omul, să-l stăpânească, și să i-a de la el: energiile de viață, căldură sufletească, atenția omului, recunoașterea lui, ca demonii să domnie, și să schimbe legatura omului, ca aceștia să nu mai o aibă cu Dumnezeu; ci, cu ei!!! Bolile omului și moartea vin de la demoni, și de la setea lor după viață, după putere, ei sunt ca niște lipitori ce doresc să sugă tot ce este viață și bunătate de la oameni. Neascultarea omului le dă autoritate demonilor, iar ascultarea omului față de Creator îi pune pe fugă (Iacob 4:7).

Însă suflarea de viață este a Creatorului și este legată de El și voința Lui, după cum este scris:

Iov 33:4: **„Duhul lui Dumnezeu m-a făcut și suflarea Celui Atotputernic îmi dă viață”.**

Fapte 17:24-25: **„Dumnezeul care a făcut lumea și toate cele care sunt în ea, El fiind Domn al cerului și al pământului, nu locuiește în temple făcute de mâini, nici nu este slujit de mâini omenești, ca având nevoie de ceva, El Însuși dând tuturor viață și suflare și toate”.**

Viața omului nu este ca un ceas pe care să îl tragi și să meargă de la sine; ci, ea are nevoie încontinuu de susținerea vieții de Creator prin suflarea de viață, de aceea Tatăl ceresc a cărui Nume este Iehova (Isaia 63:16) se folosește de Domnul Cristos ca să mențină toate ființele în viață – Fapte 17:28; Efeseni 4:6; Coloseni 1:15-17; Evrei 1:3; Apocalipsa 4:11.

Întrebările care se ridică, sunt următoarele:

Cum pot să trăiesc în armonie cu suflarea de viață? Ce pot face ca să primesc de la Dumnezeu suflare de viață constant și într-o

cantitate potrivită pentru mine?

Este clar, că *doar trăind în armonie cu Dumnezeu trăim în armonie cu suflarea de viață!* Toți care se împotrivesc voinței Lui pentru viață (1Timotei 2:3-4), se împotrivesc implicit: suflării de viață!

De pildă, voința lui Dumnezeu este să mulțumim pentru mâncare, atunci când nu o facem formal; ci, din inimă din credință, atunci alimentele noastre sunt curățite prin Cuvântul divin și prin rugăciune – 1Timotei 4:3-5.

Atunci, **„fie că mîncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu”** – 1Corinteni 10:31, aceasta va duce la viață!

Viața, vine în urma luminii spirituale de la Dumnezeu care ne dă cunoștiință pentru a trăi viața după modelul Fiului Său: Isus Cristos!

În Ioan 1:4 , ni se dă o descriere a vieții: **„În El [Fiul] era viață, și viața era lumina oamenilor.”** Iată! Viața era lumina spirituală, ce o manifesta Isus prin vorbele și faptele lui! Astfel cei morți spirituali, nu au lumina vieții, adică lumina lui Isus care este viața (1Ioan 5:10-12).

În Ioan 8:12 , Domnul a precizat: **„Iesus le-a vorbit deci iarăși, zicând: Eu sunt lumina lumii! Cel urmându-Mi, niciodată nu are să umble în întuneric; ci, va avea lumina vieții”** (SCC).

Cel urmându-L pe Fiul lui Dumnezeu este viu spiritual, iar cel care nu-L urmează nu are lumina vieți și este mort spiritual. A fi mort spiritual înseamnă a avea un spirit inactiv față de Dumnezeu, un spirit conectat la iad, la întuneric, dar nu unul conectat la lumină, la cer.

Viața fizică este legată de viața spirituală, iar o viață spirituală duce la ascultare, cumpătare în domeniul fizic, la a trăi în acord cu suflarea de viață care aduce viață și sănătate în trup! Lumina spirituală dă călăuzire nu doar în domeniul spirituale, ale lucrării Domnului; ci, și în domeniul de alimentație, dietă, mișcare fizică, somn, etc.

Iar călăuzirea divină pentru Suflarea de viață se primește în două moduri:

1. prin călăuzirea Spiritului Sfânt; **2.** prin impulsurile trimise de suflarea de viață!

Să le analizăm în continuare cele două moduri:

1.Călăuzirea Spiritului se realizează prin darurile Spiritului cum ar fi: darul profeției, dezvăluirii, cuvântului de cunoștință și înțelepciune, etc. – 1Corinteni 12:7-11

2.Suflarea de viață îți dă impulsuri, fie printr-o poftă, fie îți aduce aminte de un fruct sau alt aliment. Alteori simți în trupul tău anumite nevoi ale trupului, un creștin mai avansat spiritual, pur și simplu

primește această cunoștiință de tip de mâncare, care îl va împlini, îi va acoperă anumite lipsuri de calorii, vitamine, fibre, etc. ale trupului.

Uneori vei simți nevoia de aer curat, de a-ți aerisi bine camera, sau de a face o plimbare, astfel prin aerul cel repiri vei primi suflarea de viață, bucuria vieții, viață! Sau de a face o vizită în altă localitate, o excursie, pentru a schimba mediu ambiant! Pentru a veni în viața ta o variație diferită de mediu și viață! Schimbarea mediului este ca o schimbare a armelor cu care luptăm contra morții, derutând astfel vrășmașul și încărcându-ne variat și potrivit cu energii ale vieții.

În general omul simte când îi este sete, dar un creștin primește și ce lichide să consume: apă plată sau minerală, sucuri de fructe, bere, vin, etc. Tot suflarea de viață îl poate atenționa când să se oprească, când să postească, lipsa de cumpătate, sau excesul duce la efecte negative (Proverbe 23:31-35; Apocalipsa 20:13).

Viața înseamnă uneori a consuma hrană și lichide, alteori de a te abține, alteori de a opri consumul în exces – Psalm 104:14-15; Ecleziast 9:7; Proverbe 23:31; Isaia 5:11; Luca 21:34.

O gândire spre viață, a credinței, a înțelepciunii duce la viață – Romani 8:6.

O vorbire ziditoare duce la viață atât pentru sine, cât și pentru cei care ne ascultă (Proverbe 18:21).

Lucrarea Domnului (1Corinteni 15:58), slujirea fraților și a semenilor, duce la a semăna în Spirit, aceasta duce la viață (Galateni 6:8).

Mișcarea, sportul, gimnastica, joca în cazul copiilor (Zaharia 8:3-5; Proverbe 20:29), munca, a fi creativ (comp. cu Proverbe 20:4), dragostea între persoane căsătorite (Ecleziast 9:7-10), afecțiunea față de prieteni, față de frații de credință, sărutul frățesc, îmbrățișarea, strângerea de mână, a face lucrări împreună toate acestea sunt spre viață dacă sunt făcute din dragoste – 1Corinteni 16:14; 2Petru 1:3-11; Romani 16:16; Fapte 20:35-38; Fapte 21:5-6.

Întrebări de verificare:

- 1) Ce trebuie să faci când ești bolnav?
- 2) Ce trebuie să faci în cazul bolii ca pedeapsă pentru păcat?
- 3) Ce trebuie să faci în cazul bolii ca atac din partea lui Satan și a demonilor?
- 4) Ce trebuie să faci în caz de boală ca țepuș?
- 5) Cum să ne păstrăm vindecarea?

- 6) Care sunt piedicile în calea vindecărilor?
7) Cum să trăim în armonie cu suflarea de viață?

Text de învățat pe de rost: Ioan 5:14.

Calea Creștină

2018 – Arad

caleacrestina.ro@gmail.com

www.CaleaCrestina.ro